

Πορευθόντες

μαδητεύσατε πάντα τά έδυν (Ματι 21,19)

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ «ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ»

Σύνθεσης : Αλεξάνδρου Φιλίππου

ΤΕΥΧΟΣ 11

ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1961

Δύο Συνέδρια	o. 34
«Πορευθέντες» Διορθόδοξον Ιεραποστολικὸν Κέντρον	> 35
'Από τὴν Ιστορίαν τῆς 'Ορθοδόξου Ιεραποστολῆς στὴν 'Αλάκα	> 39
'Εκκλησία καὶ Αποστολή	> 40
Περὶ τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας εἰς Ούγκαντα καὶ Κένυαν	> 43
'Ανάγκη καὶ προβλήματα τῆς ἔξωτερικῆς Ιεραποστολῆς	> 46
Διαφορὰ ἀντιλήψιεων	> 48

Η Ε' ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΟΥ «ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ»

Εις τό χωρίον τοῦ Λιβάνου Souk-el-Gharb, πλησίον τῆς Βηρυττού, συνήλθεν ἀπό 30 Αγγούστου μέχρι 3 Σεπτεμβρίου ἡ Ε' Γεν. Συνέλευσις τῆς Διεθνούς Οργανώσεως Όρθοδοξού Νεολαίας «SYNDESMOS».

Εἰς τὴν Συνέλευσιν ἔλαβον μέρος ἀντιπρόσωποι τῶν 15 Κινήσεων—μελών τοῦ «Συνδέσμου», ἐκπροσωπούντες 20.000 περίπου δροθόδοξους νέους. Παρέστησαν ἔκιοντες παρατηρηταὶ διαφόρων ἀλλών Κινήσεων Νεολαίας καὶ προσκεκλημένοι, ἐκπροσωπούντες Ὁρθ. Θεολογικάς Σχολάς καὶ Νέους τῶν «Ανατολικῶν» Ἐκκλησιῶν (Ἀρμενικῆς καὶ Κοπτικῆς). Συνολικῶς οἱ ἀντιπρόσωποι προσήχοντο ἐκ 14 διαφόρων χωρῶν, ἥτοι ἐκ Λιβάνου, Συρίας, Φιλανδίας, Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ἡν. Πολιτειῶν, Ἀργεντινῆς, Οὐγκάντας, Κένυας, Αιγύπτου, Κορέας, Ρωσίας, Γιουγκοσλαβίας καὶ Ἑλλάδος.

Ἡ Α. Θ. Παναγιώτης ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Ἀθηναγόρας ἀπέστειλε την Πατρικήν αὐτὸν εὐλογίαν πρὸς τὴν Συνέλευσιν, ὃ δὲ Πατριάρχης Ἀντιοχείας ἔκτος τῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν του ἀπέστειλε τὸν Μητροπολίτην Χαλεπίου κ.κ. Ἡλίαν, διὰ νό κάμη τὴν ἐπίσημον ἔναρξην τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνέλευσεως. Ἀντιπροσωπείαν τῆς Συνέλευσεως ἔδεχησαν εὐχαριστῶς ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ Πρωθυπουργός τοῦ Λιβάνου. Ὁ τύπος τοῦ Λιβάνου ἡσχολήθη ἐπανειλημένως μὲ τὴν Συνέλευσιν.

Πρὸ τῶν κανονικῶν ἐργασιῶν τῆς Συνέλευσεως ἐπραγματοποιήθη μία Θεολογικὴ Συνάντησις μεταξὺ παρόντων εἰς τὴν Συνέλευσιν Θεολόγων Όρθοδοξῶν καὶ Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν (Ἀρμενικῆς καὶ Κοπτικῆς). Κατὰ τὴν Συνάντησιν ταῦτην ἐξετέθησαν ἔκατέρων αἱ ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ Χριστολογικοῦ ζητήματος. Τά συμπεράσματα τῆς Συναντήσεως ταῦτης ἐπέρχενται λίγα ικανοποιητικά.

Κύριον θέμα τῆς Γεν. Συνέλευσεως ἦτο τό : «Ἐκκλησία καὶ Ἱεραποστολή». Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ώμιλησεν ὁ Γεν. Γραμματεὺς τῆς Μ.Ο τοῦ Λιβάνου Παν. Γεώργιος Khodre. Εἰσηγήσεις ἔγιναν εἰς τὰ ἀκόλουθα θέματα : «Η Ὁρθοδοξία εἰς τὸ Δυτικὸν κόσμον», ὑπὸ τοῦ Προέδρου Αίδεα. Ιωάννου Meyendorff. «Προβλήματα καὶ δυνατότητες στὴν Ἀφρική καὶ Ἀσίᾳ», ὑπὸ τῶν Ἀφρικανῶν πουοδαστῶν κ. Peter Moukassa καὶ Charles Kibue καὶ τοῦ Κορεάτου Θεολόγου κ. San-Rio-Sang. «Η δροθόδοξη Νεολαία τῆς Ἀμερικῆς», ὑπὸ τοῦ Ἀμερικανοῦ Διητηράρχου καὶ ἡγέτου τῶν Οργανώσεων GOYA καὶ CEOYLA κ. Andrew Vance. «Ἐπίσης εἰς τὴν Συνέλευσιν υπεβλήθησαν αἱ ἀπολογισμοὶ δράσεως κατὰ τὴν τριετίαν 1959-61 ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ «Συνδέσμου» κ. Εὐθ. Στύλιου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ἐξωτερικήν Ἱεραποστολὴν Ιερολ. Ἀναστούλου Γιαννουλάτου. Εἰς διαφόρους Ἐπιτροπάς ἐμελετήθησαν τὰ θέματα : «Χριστιανικὴ δράσης εἰς τὰ Πανεπιστήμια», «Πνευματικὴ καλλιέργεια τῶν μελών τῶν Κινήσεων» καὶ «Ἄγωγὴ τῶν νέων εἰς τὰς Κινήσεις».

Ἡ Συνέλευσις αὐτῇ, πραγματοποιηθεῖσα μὲ πολλοὺς κόπους καὶ πολλὰς θυσίας, ἔδωκε τὴν εὐκαιρίαν εἰς δροθόδοξους νέους προερχομένους ἀπό 4 ἡπείρους νὰ ζήσουν δι-

δλίγας ἡμέρας μέσα εἰς μίαν ἀτρόμοφα πραγματικῆς ἀδελφούσης καὶ ἀγάπης. Καὶ ἡ πλήρης ἐπιτυχία τῆς προσεύθεσεν ἓνα ἀκόμη οἰκοδόμικὸν λίθον εἰς τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἐνότητος καὶ συνεργασίας τῆς Ὁρθοδόξου Νεολαίας τοῦ κόσμου.

Ε. Σ.

ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΑΦΡΙΚΑΝΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ

Τὸν παρελθόντα Ιούλιον συνῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὸ πρῶτον Συνέδριον τῶν ἐν Ἑλλάδι Όρθοδοξῶν σπουδαστῶν ἐξ Οὐγκάντας καὶ Κένυας. Τάξις ἐργασίας τοῦ Συνέδριού παρηκολούθησαν 23 Ἀφρικανοί σπουδαστοί καὶ σπουδαστριαὶ καὶ Ἑλλήνες ἀντιπρόσωποι τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ὁρθοδόξην Ἐξωτερικήν Ἱεραποστολήν.

Αἱ συζητήσεις περιεστρόφησαν περὶ τοὺς ἔπης δύο πόλους : α) Ἡ συνεργασία μος κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐδῶ σπουδῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ μετὰ τὴν ἐπάνοδό μας εἰς τὴν Ἀφρικήν. β) Ἐνδιαφέρον καὶ φροντίς διὰ τοὺς μελλοντας νὰ ἔλθουν, βοήθεια διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης, συμπαράστασις εἰς τὰς δυσκολίας τῶν σπουδῶν των καὶ γενικάτερον τῆς ζωῆς των.

Ἐτοιούσθη ἡ εὐθύνη, ἡ δοπία βαρύνει πλούς διὰ τὸ μέλλον τῆς χώρας των καὶ τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὴν Ἀφρικήν, καὶ ὑπεργαμίσθη διὰ φρείλουν νὰ είναι πρότυπα φοιτητῶν, τόσον ἀπὸ πλευρᾶς ἥθους, δοσοῦ καὶ ἐπιδόσεως εἰς τὴν σπουδὴν των.

Τὸ ἐπόμενον Συνέδριον ἀπεφασίσθη νὰ γίγη τὸ θέρος τοῦ 1962. Διὰ τὴν ἐκπροσώπησιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀφρικανῶν φοιτητῶν ἔξελέγη τὸ κάπαντι Συμβούλιον : κ. Δημήτριος Μουμπάλης (τελεόφοιτος Ἰατρικῆς Σχολῆς) Πρόεδρος — κ. Κάρολος Κίμπους (φοιτητής Θεολογίας) Ἀντιπρόεδρος — κ. Πέτρος Μουκάσα (φοιτητής Νομικής) Γεν. Γραμματεὺς — κ. Ἡλίας Κατούμπα (τελεόφοιτος Ἰατρικῆς) Ταμίας — κ. Πανδοκός Μουκάσα (φοιτητής Νομικής) Σύμβουλοι.

Γραμματεὺς τοῦ Συνέδριου ἦτο ἡ Πριγκίπισσα τοῦ Τάρο, Γεωργίων Καμπέγκη, (σπουδαστρια τῆς Σχολῆς Ἀδελφῶν τοῦ Ἑλλ.) Ερυθροῦ Σταυροῦ) — διερμηνεὺς καὶ ὑπεύθυνος ἐπὶ τῶν πληροφοριῶν ὁ κ. Μαρίνος Κίλης (φοιτητής Θεολογίας). Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων ἔξελέγησαν διὰ μὲν τὴν Θεοσπλανίκην ὡς «δεύτερος Γραμματεὺς» δ. κ. Σολομόν Μπάγκης (φοιτητής Οδοντοτεχνίης) μὲ ταμίαν τὸν κ. Ἡλίαν Μουκάσα (φοιτητής Μαθηματικῶν), διὰ δὲ τὴν Πάτριαν δ. κ. Ἡλίας Μπουζήνες (διδάσκαλος), ταμίας *.

Ἡ συνεχής αὐθησία τῶν Ἀφρικανῶν σπουδαστῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ γεγονός διχή μόνον εὐχάριστον, ἀλλὰ ἐξώχως σημαντικόν. Καὶ ἡ χροὰ αὐτῆς δὲ δύσους μας γίνεται βαθύτερα καὶ ἡ σημασία τοῦ γεγονότος οὐσιοτικοτέρα, δύον βλέπομεν νὰ συνειδητοποιούν μὲ συγκινητικήν ώριμότητα τὸ χρέος καὶ τὸν ρόλον των.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

"Όταν πρό τριῶν έτῶν μίστιος δύμας νέων" ήρχιζε τὴν προπαρασκευαστικήν έργασίαν διά τὴν ἀναζωπύρωσιν τῆς Ιεραποστολικῆς συνειδήσεως εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας μας, πολλοὶ τὴν εἶδαν μὲ σκεπτικισμόν. Μᾶς ὑπεγράμμιζαν τὰς «ἀνυπερβλήτους δυσκολίας» καὶ, παρὰ τοὺς ἐπιλογούς των διά τὸν ἐνθουσιασμὸν μας, μᾶς Εδίδαν νά ἐννοήσωμεν διτὶ τὸν θεωροῦν ἐφηβικὸν καὶ οὐτοπιστικόν.

Παρὰ ταῦτα ἡ μικρὴ φλόγα τοῦ Ιεραποστολικοῦ ζήλου, τὴν ὁποίαν δὲ Θεός ἤναψε εἰς ὀρισμένας νεανικάς ψυχάς, ἐνίκησε τὴν ὑγρασίαν τῶν δισταγμῶν καὶ τὰς βροχάς τῶν ἀντιρρήσεων καὶ μὲ τὴν πνοὴν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος συνεχῶς ἐπεκτείνεται. Εἶναι χαρακτηριστικόν διτὶ, ἐνώ μέχρι τοῦ φθινοπώρου τοῦ 1958 σπανίως ἐδημοσιεύετο κάτι σχετικὸν μὲ τὸ θέμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ιεραποστολῆς, κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη ἐδημοσιεύθησαν δεκάδες κειμένων (μελέται, ἀρθρα, σχόλια, εἰδήσεις) σχετικῶς μὲ τὴν Ιεραποστολὴν εἰς πλειστα ἑλληνικά καὶ ξένα δρθόδοξα περιοδικά».

1. "Η Γενική Γραμματεία τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ὁρθοδόξον Ἐξωτερικὴν Ιεραποστολὴν τοῦ Διεθνοῦς Ὁργανισμοῦ Ὁρθοδόξου Νεολαίας «Syndesmos», ἡ ὁποία συνεστήθη διὰ νά μελετήσῃ καὶ προπαρασκευάσῃ τὸ ἔδιφος πρὸς διοργάνωσιν Ὁρθοδόξου Ἐξωτ. Ιεραποστολῆς" ίδε «Πορεύθεντες», τεῦχος 1ον, Φεβρουάριος 1959

2. «Ἀπόστολος Ἀνδρέας» Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχεῖου, «Πάντωνος» Πατριαρχεῖου Ἀλεξανδρείας, «Ἐκκλησία» Ἐκκλησίας Ἐλλάδος, (Ἀθῆναι), «Ζωή», (Ἀθῆναι), «Ὀρθοδόξος Σκέψεις», (Ἀθῆναι), «Ἀκτίνες», (Ἀθῆναι), «Ἐνορία», (Ἀθῆναι), «Σωτήρ», (Ἀθῆναι), «Ἀνάπλωσις», (Ἀθῆναι), «Ἐκκλησία, Ζωή», (Κύπρος), «Ὀρθοδόξος Παρατηρητής», Αρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς (N. York), «Messenger Orthodoxe», (Paris), «Synesmos», (London), «St. Vladimir Quarterly», (Ρώσων—N. York), «The Word», (Σύρων—N. York), «The Russian Orthodox Journal», (London) κ.τ.λ.

Ἐκτὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ, καὶ δὲ ἡμερήσιος τύπος ἐδημοσίευε ἐπιφυλλίδας καὶ πληροφοριακά ἄρθρα διὰ τὴν Ιεραποστολὴν: «Καθημερινή», περὶ Ἐκκλησίας Κορέας, «Βῆμα», «Ἐλευθερία», περὶ Οὐγκάντας, «Ἐλληνικός Βορρᾶς» Θεσσαλίκης, «Πελοπόννησος» Πατρών, «Φῶς» Ἀλεξανδρείας κ.τ.λ.

Μὲ τὴν χάριν τοῦ θεοῦ, εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἐλλάδος ἔχει ήδη ἀρχίσει ἡ ἐμφάνισις τῶν πρώτων ἐπισημοτέρων ἐκβῆτων ἐνδιαφέροντος: Ἀπόφασις λειτουργίας Ἰεράρχου Ἀφρικανοασιατικῶν σπουδῶν διὰ παρατήματος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεολογολογικῆς, «Υποτροφίαις Ἐλλην. Κράτους εἰς Ἀφρικανούς καὶ Ἀραβίς φατητάς, Πρότασις Ἰεράρχου τῆς Τιμῆς τῆς Αμερικῆς Ιεραποστολῆς παρά τῇ Ἀποστολική Διακονίᾳ (ίδε «Πορεύθεντες» ἀρ. 10, σελ. 32). Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Θεολογικήν Σχολὴν τοῦ Τιμού Σταυροῦ τῆς Βοστώνης τῆς Ἀμερικῆς,

"Ἐντὸς μιᾶς ἀτμοσφαίρας σιωπῆς καὶ προσευχῆς συνετελέσθη ἀξιόλογον προπαρασκευαστικὸν ἔργον", εἶναι δημοσίευση ἡ ἀνάγκη μιᾶς μεθοδικωτέρας πλέον προεργασίας διὰ τὴν μέλλουσαν Ιεραποστολικὴν ἑξάρημην. "Υπάρχουν πολλὰ καὶ σύνθετα προβλήματα—θεωρητικά, δργανωτικά, οἰκονομικά—τὰ ὅποια πρέπει ἐπισταμένως νὰ μελετηθοῦν καὶ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν, δισταύλως νὰ αποφευχθοῦν σπασμωδικαὶ κινήσεις καὶ προχειρότητες.

Κατὰ τὴν τελευταῖαν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ Ὁργανισμοῦ Ὁρθοδόξου Νεολαίας «Syndesmos» εἰς Βηρυττόν (30 Αύγουστου ἔως 3 Σεπτεμβρίου 1961) ἐπραγματοποιήθη ἔνα ἀκόμη σημαντικὸν βῆμα διὰ τὴν καλυτέραν δργανωτικὴν τῆς Ιεραποστολικῆς ἔργασίας. Κατόπιν τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ὁρθοδόξον Ἐξωτερικὴν Ιεραποστολὴν καὶ τῆς σχετικῆς εἰσηγήσεως ἐπὶ τῶν δυνατοτήτων καὶ προοπτικῶν, ἀπεφασίσθη «διὰ τὴν συστηματικωτέραν ἀνάπτυξιν τῆς προσπαθείας διὰ τὴν Ἐξωτ. Ιεραποστολὴν καὶ τὴν κινητοποίησιν δυνατῶν περισσοτέρων προσώπων» ή ιδρυσις Διορθοδόξου Ιεραποστολικοῦ Κέντρου ὑπὸ τὸν τίτλον «ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ»*.

οἱ σπουδασταὶ τῆς ἀπὸ ἔτῶν φροντίζουν διὰ τὴν συλλογὴν χρημάτων καὶ τὴν ἀποστολὴν των εἰς Ιεραποστολικὰς Ἐκκλησίας.

Τὸ ἴδιαιτερον στοιχεῖον τῆς παρούσης προσπαθείας είναι διορθοδόξος Χαρακτήρ της, δ. δοποῖς πιστεύουμεν διτὶ είναι ἀπαραίτητος διὰ μίαν ἀληθῶς δρθόδοξον καὶ ἀποτελεσματικὴν Ιεραποστολικὴν δρᾶσιν.

3. ίδε: ἀπολογισμοὺς Γεν. Γραμματέας Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Ὁρθοδόξον Ἐξωτερικὴν Ιεραποστολὴν, ἐν περ. «Πορεύθεντες», ἀρ. 2 (Ἀπρίλιος 1959), ἀρ. 8 (Δεκέμβριος 1960), ἀρ. 10 (Ιούν. 1961), σελ. 32. Πρακτικά Ε΄ Συνέλευσεως Διεθνοῦς Ὁργανισμοῦ Ὁρθοδόξου Νεολαίας «Syndesmos» εἰς Βηρυττόν Λιβάνου, 28 Αύγουστου ἔως 2 Σεπτεμβρίου 1961 (ὑπὸ έκδοσιν).

Καὶ διὰ τὴν δῆλην ἔξελιξιν τῆς Κινήσεως, τὴν σειράν τῶν 10 τευχῶν τοῦ «Πορεύθεντες».

4. Η σχετικὴ ἀπόφασις ἔχει ως δῆμης: 1. "Η Γεν. Συνέλευσις ἔγκρινε τὴν δημιουργίαν τοῦ Διορθοδόξου Ιεραποστολικοῦ Κέντρου ὑπὸ τὸν τίτλον «ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ» μὲ τοὺς προτεινόμενους ὑπὸ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς σκοπούς. (ίδε κατωτέρω σημ. 6). 2. "Η Συνέλευσις δρίζει τὸν ἵρολογο. π. 'Αγαστάσιον Γιαννουλάτον Γεν. 'Υπεύθυνον τοῦ Κέντρου. 3. "Η Γεν. Συνέλευσις ζητεῖ ἀπὸ τὰς Κινήσεις· Μέλη νὰ διορίσουν τὸ συντομότερον 'Υπεύθυνον Εξωτ. Ιεραποστολῆς, δ. δοποῖς ὑποχρεούμενον νὰ εύπλακεται εἰς ἐπαφήν μὲ τὸν Γεν. 'Υπεύθυνον διὰ τὴν δργανωτικὴν τῆς δραστηριότητος τοῦ Κέντρου. (Minutes of the V General Assembly of «Syndesmos» (ὑπὸ έκδοσιν).

ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

1. "Ερευνα και αντιμετώπισης των θεωρητικῶν και πρακτικῶν προβλημάτων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς. Πρὸς τοῦτο προβλέπεται:

α) Ἡ ἀνά τρίμηνον ἔκδοσις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν και Ἀγγλικὴν (ἀργότερον δὲ και εἰς ἄλλας γλώσσας) τοῦ «Πορευθέντες» ως ἐπισήμου δράγμου τοῦ Κέντρου.

β) Ἡ ἀντιμετώπιση τοῦ δράγματος μελετῶν και ἡ δργάνωσις εἰδικῶν Ἱεραποστολικῶν κύκλων διὰ τὴν σχετικὴν ἐρευναν εἰς τοὺς ἐπὶ μέρους τομεῖς τῆς Ἱεραποστολῆς. (Θεωρία Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς, Θρησκειολογία, Ἰστορία Ἱεραποστολῆς, Ἐθνολογία, Πολιτικαὶ ἔξελιξεις, μεταφράσεις εἰς τοπικὰς γλώσσας κτλ.).

2. Καλλιέργεια Ἱεραποστολικῆς και οἰκουμενικῆς συνειδήσεως εἰς τὸν κόλπους τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἀνὰ τὸν κόσμον. Ἰδιαιτέρως κινητοποίησις τῶν εὐσεβῶν Νέων διὰ μίαν ἀμεσωτέραν συνεργασίαν. Διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τούτου σχεδιάζεται:

α) Κυκλοφορία βιογραφιῶν Ἱεραποστόλων,
β) Ἔκδοσις εἰδικῶν φυλλαδίων ἐπὶ θεμάτων Ἱεραποστολικῶν.

γ) Δημοσίευσις Ἱεραποστολικῶν Ἰστοριῶν εἰς νεανικά και παιδικά περιοδικά.

δ) Συχνοτέρα ἀρθρογραφία εἰς τὸν τόπον διὰ τὸ θέμα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς.

ε) Καθιέρωσις εἰδικῆς «ἡμέρας Ἱεραποστολῆς» εἰς τὰς Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας, κατὰ τὴν δοπιστικὴν γίνεται εἰδικὴ προσπάθεια μὲ κήρυγμα εἰς δῆλους τοὺς ναούς, εἰδικάς μικράς ἔκδοσεις, ραδιοφωνικάς ἑκπομπάς, ἀνακοινώσεις εἰς τὸν τύπον κλπ. διὰ τὴν γνωστοποίησιν τῆς Ἱεραποστολικῆς Κινήσεως.

στ) Ὁργάνωσις εἰδικῶν διαλέξεων και βραδυνῶν εἰς τὰς διαφόρους Ὁρθοδόξους πόλεις.

3. Βοήθεια διὰ τὴν πνευματικὴν και ἐπιστημονικὴν μόρφωσιν τῶν μελλόντων Ἱεραποστόλων. Πρὸς τοῦτο:

α) Θά λειτουργήσῃ Φροντιστήριον Ἱεραποστολῆς, διὰ μίαν γενικωτέραν κατατόπισιν εἰς τὰ σχετικά προβλήματα.

β) Καταβάλλεται προσπάθεια εύρυτέρων σπουδῶν εἰς εἰδικά Ἱεραποστολικά Ἰνστιτούτα.

γ) Θά δργανῶνωνται τακτικαὶ λατρευτικαὶ εὐκαιρίαι, εἰδικοὶ κύκλοι μελέτης Ἀγίας Γραφῆς κ.τ.λ.

δ) Θά υπάρχῃ εἰδικὸν ἐπιτελεῖον καταλλήλων ἀνθρώπων διὰ τὴν πνευματικὴν βοήθειαν και ἀντιμετώπισην τῶν ἐπὶ μέρους ἀτομικῶν θεμάτων.

4. Ἐπαφὴ μὲ τὰς Ἱεραποστολικὰς Ἐκκλησίας και βοήθεια εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἀναφυομένων προβλημάτων θεωρητικῶν η δργανωτικῶν. Θά προγραμματισθῇ συγκεκριμένως:

α) Ἡ συμπαράστασις εἰς τὸν νέους Ἱεραποστόλους (ἄλληλογραφία, ἐνημέρωσις τῶν εἰς τὴν γενικωτέραν Ἱεραποστολικὴν και πνευματικὴν κλ-

νησιν, ἀργότερον δργάνωσις εὐκαιριῶν πρὸς ἐπιμόρφωσιν και περισυλλογὴν).

β) Κινητοποίησις διαφόρων ἀλλων παραγόντων (π.χ. Ὁργανισμῶν, Ἐπιχειρήσεων) διὰ τὴν ἀντιμετώπισην μιᾶς συγκεκριμένης ἀμέσου ἀνάγκης, δηλαδὴ τῆς ιδρυσίς ἐνός σχολείου η ἐνός ναοῦ.

γ) Ἀδελφικὴ συμπαράστασις εἰς τοὺς (θαγενεῖς φοιτητάς οι δοποὶ σπουδάζουν εἰς διαφόρους χώρας). (Βοήθεια διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης, βοήθεια εἰς τὰ μαθήματα και εἰς τὰς ποικίλας ἀνάγκας των, πνευματικάς και ὄλικάς.)

ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

1. Εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ Κέντρου δύναται νὰ μετάση μετάση πᾶς δρόσος οι δοποὶ οἱ οικογένειες φοιτητάς οι δοποὶ σπουδάζουν εἰς διαφόρους χώρας. (Βοήθεια διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς γλώσσης, βοήθεια εἰς τὰ μαθήματα και εἰς τὰς ποικίλας ἀνάγκας των, πνευματικάς και ὄλικάς.)

Οι Συμπαραστάται μετέχουν εἰς τὴν δλην προσπάθειαν ως ἔξις:

α) Ἐχουν ἔργον των νὰ προσεύχωνται διὰ τὴν Ἐξωτερικὴν Ἱεραποστολήν. Διὰ νὰ γνωρίζουν ἐκάστοτε τὰ συγκεκριμένα προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζονται, θά τοὺς στέλλεται τρίς τοῦ έτους εἰδικὸν δελτίον προσευχῆς.

β) Συνεισφέρουν, τρίς τοῦ έτους, κατά τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν ἔσορτὴν τῆς Πεντηκοστῆς και τῆς Ὅψισεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, τὴν συνδρομήν των, τὴν δοποίαν καθορίζουν ἐκ τῶν προτέρων ἐλευθέρως.

γ) Λαμβάνουν τό «Πορευθέντες» και φροντίζουν διὰ τὴν διάδοσιν του και γενικωτέρων τῶν ίδεων του εἰς δοσον τὸ δυνατόν εύρυτέρους κύκλους.

Συνεργάται τοῦ Κέντρου εἰναι δοσοι ἐπιθυμοῦν νὰ ἐργασθοῦν ἀμεσώτερον εἰς τὸν τομέα τῆς Ἱεραποστολῆς, εἴτε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν εἴτε εἰς τὸ ἐπιτελεῖον τῶν μετόπισθεν. Ὑπενθυμίζεται δτι χωρὶς ἀρτίαν δργάνωσιν τῶν μετόπισθεν εἶναι πολὺ ἀμφιβολος η ἀποδοτική δρᾶσις τῶν ἐργαζομένων εἰς τὰ πρόσω. Οι συνεργάται μετέχουν εἰς τὴν κίνησιν τοῦ Κέντρου μὲ τὸν τρόπον μὲ τὸν δοποῖον οι συμπαραστάται και ἐπιπροσθέτως:

δ) Παρακολουθοῦν τὰς εἰδικάς, ἐπιστημονικάς και πνευματικάς, εὐκαιρίας τὰς δοποίας δργανῶνται τὸ Κέντρον.

ε) Οι εύρισκομενοι εἰς Ἀθήνας προσφέρουν τὰς ὑπηρεσίας των εἰς τὰ διάφορα τμήματα τοῦ Κέντρου, οι διαμένοντες εἰς ἄλλας πόλεις εύρισκονται εἰς ἐπαφὴν μὲ αὐτό δι' ἀλληλογραφίας και προσπαθοῦν νὰ μεταφέρουν εἰς τὴν πόλιν των διὰ τὸ τύπον, ραδιοφωνου, βραδυνῶν τὰ ἐκάστοτε συνθήματά του.

5. Ἡδη εύρισκονται φοιτηταὶ ἐξ Οὐγκάντας και Κένυας εἰς Κων/πολιν, Ἀθήνας, Θεσ/νίκην, Πάτμον, Τρίκαλα, Παρισίους (Σεμινάριον Ἀγίου Σεργίου).

στ.) Μετέχουν εις τὴν σύνταξιν τοῦ «Πορευθέντες» καὶ λαμβάνουν τὰς εἰδικάς πολυγραφημένας μελέτας τὰς ὅποιας ἔκβιδει.

ζ) Οἱ εὐρισκόμενοι εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ἀπευθύνονται εἰς τὸ Κέντρον διὰ κάθε δυνατήν ἔξυπηρτήσιν.

2. Τὸ Κέντρον τελεῖ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Διεθνοῦς δργανομοῦ Ὀρθοδόξου Νεολαίας «Syndesmos».

Εἰς ἑκάστην Κίνησιν, ἡ ὅποια μετέχει εἰς τὸ «Σύνδεσμον», εἰδικός Ὑπεύθυνος ἔχειται. Ἱεραποστολῆς θά φροντίζῃ διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῆς Ἱεραποστολικῆς δραστηριότητος τοῦ Κέντρου εἰς τὴν χώραν του.

Ἡ Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Συνεργατῶν τοῦ Κέντρου ἑκάστου τόπου θά λαμβάνῃ χώραν ἐν συνεχείᾳ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ «Σύνδεσμου».

3. Τὴν δλην πνευματικὴν δραστηριότητα τοῦ Κέντρου διευθύνει δ Γενικὸς Ὑπεύθυνος (Διευθυντής), δ ὅποιος ἔκλεγεται ἀνά ἑξαετίαν ἀπὸ τοὺς συνεργάτας. Ἐναλόγως τῆς ἐπεκτάσεως τῆς ἐργασίας, θά δργανώνωνται τὰ ἐπὶ μέρους τμῆματα. Ἀρχικῶς προβλέπονται: α) Τμῆμα περιοδικοῦ καὶ λοιπῶν ἐκδσεων, β) Τμῆμα Φροντιστηρίου Ἱεραποστολῆς, γ) Τμῆμα πνευματικῶν εὐκαιριῶν, δ) Τμῆμα διαφωτίσεως (ἀρθρογραφία, δργάνωσις βραδυνῶν, διαλέξεων), ε) Τμῆμα ἐπαφῆς μὲ ἔνους φοιτητάς, στ') Τμῆμα ἐπαφῆς μὲ Ἱεραποστολικᾶς Ἑκκλησίας, ζ) Τμῆμα ἐπαφῆς μὲ συνεργάτας ἄλλων πόλεων ἔξωτερικοῦ ἢ ἐσωτερικοῦ.

4. Διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν καθοδήγησιν τοῦ Κέντρου πρόκειται νὰ συγκροτηθῇ Συμβούλευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἀπὸ Καθηγητὰς τῶν συναφῶν κλάδων τῶν Ὀρθοδόξων Πανεπιστημιακῶν Θεολογικῶν Σχολῶν ἢ, δπου δὲν ὄπαρχουν τοιασταὶ (Ἱσπανία, Φιλλανδία, Λιβανός), τῶν διευθυντῶν τῶν Θεολογικῶν Σεμιναρίων.

5. Οἰκονομικά. Πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς ἀνωτέρω

6. Ἡ πρότασις τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ ὅποια ἐπεκυρώθη ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως τοῦ «Σύνδεσμου», (Ιδέ σημ. 4) διαφέρει δόκιμη τὰ ἔξῆς:

«Εὐχαριστεῖ δόλα τὰ μέλη τῶν Κινήσεων νὰ γίνουν, εἰ δυνατόν, συμπαραστάται τοῦ Κέντρου.

Ἡ τρίτη ἐβδομάδη τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως) θὰ ἀφιερώται ὑφ' ὅλων τῶν Κινήσεων εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἐξωτερικῆς. Κατ' αὐτήν ἑκάστη Κίνησις δρεῖται νὰ κάμη μίσην ίδιαστέραν προσπάθειαν, διὰ νὰ ἀναζωγονῇ εἰς τὰς ψυχάς τῶν μελῶν τῆς τὴν Ἱεραποστολικὴν φλόγα.

Διὰ τὴν προσφορωτέραν βοήθειαν τῶν Ἱεραποστολῶν ἀποφασίζεται διπώς πᾶσα μίλική βοήθεια τῶν Κινήσεων εἰς δύμαδας ἢ Ἐκκλησίας Ἱεραποστολικᾶς δίδεται μέσω τοῦ Κέντρου ἢ κατόπιν τῆς σχετικῆς γνωματεύσεως του».

«Minutes of the V Gen. Assembly of «Syndesmos».

7. Σχετικῶς μὲ τὴν πρώτην περίοδον Ιδέ σημ. 4.

δράσεώς του τὸ Κέντρον ἔχει τοὺς ἔξῆς οἰκονομικοὺς πόρους:

α) Τὰς συνδρομάς τῶν Συνεργατῶν καὶ Συμπαραστατῶν. β) Δωρεάς φίλων τῆς προσπαθείας. γ) Ἐνίσχυσιν ἐπισήμων δργανισμῶν (Μοναστήριων, Μητροπόλεων, Θρησκευτικῶν Συλλόγων, Ἐπαριειών κλπ.).

Ἡ ἔξεύρεσις καὶ δισχείρησις τῶν πόρων αὐτῶν εἶναι ἔργον τριμελοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ἡ ὅποια ἔκλεγεται ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῶν Συνεργατῶν.

Ἡ Οἰκονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ μεριμνᾷ καὶ διὰ τὴν Ἐμμεσον κάλυψιν ἐπειγουσῶν ἀναγκῶν τῶν Ἱεραποστολικῶν Ἐκκλησιῶν, καταρτίζουσα ἑκάστοτε συγκεκριμένον σχέδιον δράσεως.

* * *

Τὸ Διορθόδοξον Ἱεραποστολικὸν Κέντρον «ΠΟΡΕΥΘΕΝΤΕΣ» μελετᾷ, ἔκδιδει, συνδαυλίζει τὴν Ἱεραποστολικὴν φλόγα εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ὀρθοδόξων, ἐκπαιδεύει, βοηθεῖ, καθοδηγεῖ, ἀλλὰ δὲν κάμει Ἱεραποστολὴν μὲ τὴν αὐστηράν ἔννοιαν τοῦ δρου, ως μία αὐτόνομος ἀρχή. Ἀπλῶς θέτει τοὺς καρποὺς τοῦ ἔργου του (ἐκδόσεις, ἐρεύνας, πρόσωπα) εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἀρμοδίων ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν, διὰ τὴν περαιτέρω κανονικὴν Ἱεραποστολικὴν δράσιν.

* * *

Πόθος μας θερμός εἶναι νὰ διακονήσωμεν μὲ πίστιν καὶ σεμνήν ἀποφασιστικότητα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἔργου τῆς Ἐξωτερικῆς Ἑραποστολῆς, τὸ δόκιμον πιστεύομεν διτὶ δὲν εἶναι καθόλου «ελδος πολυτελείας» (ὅπως ὑπανίσσονται πολλοὶ) διὰ καμπίαν στιγμὴν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας Ἰστορίας, πολὺ περισσότερον τὴν σημερινήν, ἀλλὰ εἶναι ἡ ἐκφρασίς τῆς ζωῆς καὶ οὐσίας τῆς «μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας».

Ἡ πρόσοπά θειά μας δὲν ἀποτελεῖ φυγὴν ἀπὸ τὰ λεγόμενα «ἄμεσα ἐσωτερικά προβλήματα» τῆς Ἐκκλησίας μας. Εἴμενα βέβαιοι διτὶ ἡ Ἐξωτερικὴ Ἑραποστολὴ θὰ συμβάλῃ μὲ ἔνα νέον καὶ οὐσιαστικὸν τρόπον εἰς τὴν πνευματικὴν ἀναζωγόνησιν, τὴν δοπίαν ἐπιδιώκουμεν μὲ τὴν Ἐσωτερικὴν Ἑραποστολήν. Θὰ μᾶς φέρῃ εἰς ἐπαρήν μὲ τὴν ἀγωνίαν τοῦ κόσμου, μὲ τὴν παγκόσμιον πραγματικότητα, — τὴν δοπίαν

δὲν ἡμποροῦμεν πλέον σήμερον νὰ ἀγιοοῦμεν, δ-
ταν αἱ ἐπιδράσεις τῆς εἰναι τόσον ἄμεσοι ἐπάνω
μας. Θὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ τὴν ἀκολευσικότητα
καὶ τὸν ἐπαρχιατισμόν μας, ποὺ μᾶς κλείνουν εἰς
ἔνα χῶρον στενόν, δπον τόσα δυνάμεις σπαταλῶν-
ται εἰς ἀγόρους προσωπικάς διαμάχας. Θὰ ἔλκουσῃ
τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, διότι θὰ πάνσωμεν πλέον ὡς
σύνολον νὰ διαπράττωμεν τὴν μεγάλην ἀδικίαν εἰς
βάρος τῶν μὴ χριστιανικῶν λαῶν κρατοῦντες τὸν
θηραυρὸν τῆς πίστεως (τὰ πέντε τάλαντα, δχι
κἄν τὸ ἔνα!) κρυμμένον εἰς τὸ ἔλωδες ἕδαφος τοῦ
σκεπτικισμοῦ καὶ τῆς στενοκαρδίας μας, ἀδιαφο-
ροῦντες διὰ τὴν σφρεστάτην ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ
«Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἀπαντα κηρύξατε
τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει» (Μαρκ. ις' 15).*

‘Ακόμη μὲν αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ πλησιάσω μεν περισσότερον τὴν παράστασιν τῆς Εκκλησίας μας. Διότι, διὰ τὴν δρυῆν ἀντιμετώπισιν τῶν τόσων προβλημάτων τῆς Εξωτερικῆς Ιεραποστολῆς, θὰ εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ σκεπτώμεθα καὶ νὰ λαμβάνωμεν ἀποφάσεις μὲ βασικὸν κριτήριον τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας παραδόσεως, χωρὶς νὰ χάνωμεν τὸ οὐσιώδες εἰς τὴν σωρείαν τῶν ἐπονοιῶδῶν, τὰ δποῖα μᾶς ἀφησει
παθητικὴ μίμησις τοῦ παρελθόντος. Καὶ ἀκόμη

διότι ἡ Ἔξωτερικὴ Ιεραποστολὴ μᾶς συνδέει μὲ θεμελιώδη παράδοσιν τῆς Ορθοδόξου Εκκλησίας. ‘Υπῆρχε βασικὸν χαρακτηριστικὸν τόσον τῆς Βυζαντινῆς, δυον καὶ τῆς Ρωσικῆς Εκκλησίας.’

Δέν κρατοῦμεν τὴν Ορθοδοξίαν ἀπλῶς θα-
μάζοντες τὴν λατρευτικὴν ζωὴν καὶ τὸ δόγμα τῆς.
‘Η συνείδησις δὲ ὁ «Θεὸς ἐποίησεν ἐξ ἑνὸς αἵμα-
τος πάντας ἀνθρώπους» (Πράξ. ιζ' 26) καὶ «πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι καὶ εἰς ἐπί-
γνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν» (Α' Τιμ. β' 4) εἶναι ἀναπόσπαστον στοιχεῖον τῆς. ‘Η σωτηρία τοῦ
«σύμπαντος κόσμου» δόγμα τῆς. Καὶ διείλομεν
νὰ προχωρήσωμεν εἰς τὰς συνεπείας. Εκκλησία
ἡ δποῖα δὲν ἀσκεῖ Ιεραποστολήν, η δποῖα δὲν
συμμετέχει εἰς τὴν ἀγωνίαν τοῦ Εσταυρωμένου
διὰ τὴν σωτηρίαν δὲν τοῦ κόσμου, διὰ τὴν αὔξη-
σιν τοῦ Σώματος τῆς Εκκλησίας εἰς τὰς τελικάς
του διαστάσεις, διὰ τὴν διοικήσωσιν τοῦ θείου
σχεδίου τῆς Λυτρώσεως (ἰδὲ Ματθ. κδ' 24) εί-
ναι δραγεῖ ἐν ἐγρηγόροσει Σῶμα Χριστοῦ, ἀληθινά
Ορθόδοξος, θεματοφύλαξ τοῦ πνεύματος τῆς
«μᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Εκκλη-
σίας», εἰς τὴν δπολαν δ Κύριος ἐγενιστεύθη τὴν
συνέχειαν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ τοῦ ἔργου;

ΔΙΑΚΟΝΟΣ—ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Γ. ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ
(Αθῆναι)

8. Διὰ τὸ διάστιστον τῶν διατερρήσεων κατά τῆς Εξωτ. Ιεραποστολῆς ίδε 'Α. Γ. «Ἡ λησμονημένη ἐντολή», «Πορευθέντες» Νο 1 καὶ 2. (1959).

9. Βαρνάβα Τζωρτζάτου (νῦν Μητροπολίτου Κίτρους), Ιωάννης δ Χριστότομος, 'Αθῆναι 1952.—«Βυζαντινὴ Ιεραποστολὴ ἐν περιοδ. «Ζωὴ», 'Αθῆναι 1954, (σειρά δρθρων).—'Αναστ. Γιαννουλάτου, «Ἡ Ιεραποστολικὴ δράσις τῶν Εκκλησῶν τῆς Ανατολῆς εἰς Κεντρικήν καὶ Ανατ. Ασίαν», «Πορευθέντες» Νο 10.—N. Struve, «Ἡ Ιεραποστολικὴ δράσις τῆς Ρωσικῆς Εκκλησίας», «Πορευθέντες» 1961, σελ. 7-9, τεύχος θεον., σελ. 22-25, τεύχος 10ον. (Γαλ. μετ. «Eglise Orthodoxe et Mission» ἐν περιοδ. «Messager Orthodoxe» A.C.E.R. Paris, No 10, 1960 2-11.

S. Bolshakoff, The Foreign Missions of the

Russian Orthodox Church, London, S.P.C.K. N. York, Macmillan 1948. O. Cary, A. History of Christians in Japan, (Vol. I, R. Catholic & Gr. Orth. Missions), Chicago, Revell 1909. N. Gorodetsky, The Missionary Expansion of the Russian Orth. Church, ἐν περ. «International Review of Missions» October 1942. E. K. Smirnov, A short account of the Development... of Russian Orthodox Missions, London, Rivington 1903.

Jos. Glazik, Die russisch-orthodoxe Heidenmission seit Peter dem Grossen, Münster, Aschendorff, 1954, Τούλοι, Die Islammission der russisch-orthodoxen Kirche, Münster, Aschendorff, 1959.

Florovsky's, Russian Missions, ἐν περ. «Christian East», τόμ. XIV (1938) No 1 σ. 32.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΣΤΗΝ ΑΛΑΣΚΑ

Η Αλάσκα άνεκαλύφθη το 1741 από τούς Μπέρινγκ και Τσιρίκιωφ τού ρωσικού τσαρικού ναυτικού. Λίγο θατέρα μπό την άνακαλύψι της έπειστέθησαν τη νέα χώρα πολλοί Ρώσοι Εμπόροι παρακινημένοι μπό την δρφονία τής φώκιας. Μερικοί μπό αυτούς τους έμπορους, πού είχαν συνειδησι τού ίδιαζοντος ιεραποστολικού χαρακτήρας της Ορθοδόξου χριστιανική πίστεως, δρχιαν νά φροντίζουν γιά την χριστιανική μόρφωση τού ιθαγενούς πληθυσμού. Ξέρομε, ἐπί παραδειγματι, δτι κάποιος Γρηγόριος Σελέχωφ Εφθασε στο Kodiak το 1774 και μολονότι ήταν έπιστημας άπησχολημένος στην έργασια της φώκιας ἐκτισε μάτι 'Ορθόδοξο Εκκλησία, ίδρυσε ένα σχολείο και έβαπτισε πολλούς κατοίκους της Αλάσκας. 'Εν συνεχείᾳ, με τὸν συνεργάτη του 'Ιβάν Γκολίκωφ, ἐζήτησε μπό την Ταρίνα Αικατερίνη Β' και την 'Ιερά Σύνδος της Ρωσικής Ορθοδόξου Εκκλησίας νά σταλή μία κανονική διάσημης ιεραποστόλων στην Αλάσκα. Τὸν Σεπτέμβριο τού 1794 αὐτή ή ιεραποστολή έφθασε, μποτελούμενη μπό 8 μαναχούς της Μονῆς Βαλαάεμ (πού ήταν τώρα στη Φιλλανδία), υπό τὴν δρχηγή τοῦ Αρχιμανδρίτου 'Ιωάνναφ Μπολότσκ. 'Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν δι περίφημος πατήρ Γερμανός, δι όποιος θεωρείται μπό πολλούς ως δι πρώτος Ορθόδοξος. 'Άγιος σε Αμερικανικό Σβαρφος.

Η 29 Ιουλίου 1824 μπορεί γιά πολλούς λόγους νά θεωρηθῇ ως ή πιό ένδιαφέρουσα θμερομηνία στην ιστορία της ιεραποστολής στην Αλάσκα. Γιατί αὐτή την ήμέρα δι νεαρός πατήρ 'Ιωάννης Βενιαμίνωφ έφθασε στην ύδηση Unalaska. Η «νέορια» τού πατρὸς 'Ιωάννου είχε ἐκτασι ἀρκετῶν χιλιάδων μιλλίων. Κατά τὴν διάρκεια τῶν δέκα χρόνων πού έμεινε στὰ νησιά, ταξιδεύοντας συνεχῶς μπό μέρος σε μέρος, κάτω μπό τὶς φοβερά έπικινδυνές συνθῆκες τοῦ άπομιμακρυσμένου Βορρᾶ, δι πατήρ 'Ιωάννης λέγεται δτι προσηλύτισε δλους τούς θιαγενεῖς λαούς. Συνέταιξι γι' αυτούς τὴν ἀλφάθητο της Αλάσκας και μετέφρασε τὶς 'Ιερές 'Ακολουθίες, τὸ Εδαγγέλιο και τὴν Κατήχησι.

Βασική ἀρχή τοῦ π. Βενιαμίνωφ ήταν τὰ μήν βαπτίζῃ ποτὲ θιαγενή, προτού δι ίδιος τὸ ζητήσῃ και κατηχηθῇ καλά στην χριστιανική πίστη. 'Αυτή δὲ τὴν τακτική, σύμφωνα με τὴν όποια δέν πρέπει νά χρησιμοποιηται γιά τὴν

προσέλκυσι στὴν 'Έκκλησία καμιαί ἄλλη δύναμις ἔκτος μπό τὴν δύναμι τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, φρόντισε νά τὴν μεταδῶσῃ και σε δλους τούς συνεργάτας του. Η ἐκπληκτική καρποφορία τῆς έργασίας του παραδείνει δνομαστή και καθιδηγητική στὴν 'Ορθόδοξο Ιεραποστολή (*).

Τὸ 1867 ή 'Αλάσκα ἐπωλήθη στὶς 'Ηνωμένες Πολιτείες. Τρία χρόνια ἀργότερα ή 'Έκκλησία τῆς Αμερικῆς Έγινε δεκτηστὴ 'Επισκοπή τῆς Ρωσικῆς Ορθοδόξου Εκκλησίας και τὸ 1872 τὸ κέντρο αὐτῆς τῆς 'Επισκοπῆς μετεφέρθη μπό τὴν πρωτεύουσα τῆς 'Αλάσκας Sitka στὸν 'Άγιο Φραγκίσκο. Αὐτά τὰ γεγονότα ήταν δι παρχὴ τῆς καταπτώσεως τοῦ ένδιαφέροντος γιά τὴν Αλάσκα, δι ποια Εφθασε στὸ σημεῖο τῆς καταστροφῆς με τὴν Ρωσική 'Επανάστασι τοῦ 1917. Εἶναι πασίγνωστο πόση μεγάλη δναταραχὴ προένθησε δι Μπολσεβικὴ 'Επανάστασι δχι μόνο στὴν Ρωσική 'Εκκλησία, ἀλλά και στὴν 'Ορθόδοξο γενικά 'Εκκλησία. Καὶ ή 'Αλάσκα ήταν μία μπό τὶς περιοχὲς πού υπέφεραν περισσότερο. Σχεδόν καμιαί βοήθεια δὲν έδωθη στοὺς Χριστιανούς τῆς Αλάσκας διστερα μπό τὴν 'Επανάστασι. 'Ετοι στοὺς καταλόγους τῆς 'Επισκοπῆς τῆς Αλάσκας τὸ 1959 πλέον βρίσκομε μόνο 75 ένορες, οἱ δι ποιες έπιστημος διοικούνται μπό 12 πιστούς, ἀλλά ἡ ληικιαμένους κληρικούς. Αὐτή εἶναι δι συνέχεια—μπό μία δι ποι σχεδόν διαποφευκτὴ, μπό μία ἄλλη ἐνοχοποιητικὴ τῆς ἀμαρτιαλῆς ἀδιαφορίας τῶν Ορθόδοξων—τῆς μεγάλης έργασίας τῶν πρώτων ιεραποστόλων.

Εύτυχῶς τὰ τελευταῖα χρόνια, δέν τῷ Θεῷ, τὸ πνεῦμα τῆς ιεραποστολῆς ἔχει ζωαγονηθῆ στὴν 'Ορθόδοξο Εκκλησία σ' δλον τὸν κδσμο. Αὐτή δι νέα φλόγα ἔχει δνάψει και στὶς καρδιὲς μιρικῶν νέων Αμερικανῶν και τὸν περασμένο χρόνο τέσσαρες νεαροὶ σπουδαστές τοῦ σεμιναρίου τοῦ 'Άγιου Βλαδιμήρου τῆς Νέας Υόρκης έδωσαν τὸν έαυτό τους στὴν ιεραποστολή τῆς Αλάσκας. Ο πρόδρομος ήταν δι νεαρὸς Ιερομόναχος Βλαδιμήρος Ναγκόσκυ, πού έφυγε γιά νά βοηθήσῃ τὸν Σεβασμιώτατο Αμβρόσιο, Επίσκοπο Sitka και πάστης Αλάσκας στὴν Sitka. Λι-

(*) Διάδημα τῆς ζωῆς τοῦ μεγάλου αβτού Ιεραποστόλου, δ διοιος θρόνεσ (1868) Έγινε Μητροπολίτης Μόσχας, δι εἰς «Πορεύεται» δρ. 10 ('Ακριλ., 'Ιουν. 1961) σελ. 28.

γο διστερα δι π. Μιχαήλ Ράντικ δινικατέστησε τὸν π. Βλαδιμήρο στὴ Sitka, διδοντάς του τὴν δυνατότητα νά ἀναλέψῃ έργασία στὴ Unalaska και στὰ νησιά τῆς 'Αλάσκας. Ο π. Μικάριος Ταργκόνσκυ πήρε τὴν ἐνορία στὸ Κοδιάκ και δι 'Ιερομόναχος Πέτρος Μπανκέροβιτς τῆς Σερβίας δναβάλλει τὴν ἐπιστροφή του στὴν γενέτειρά του, γιά νά υπηρετήσῃ στὴν ηήσο τοῦ 'Άγιου Παύλου. Στὸ διμεσο μέλλον δναμένεται δτι 2 νεαροὶ υποψήφιοι γιά χειροτονία θά πάνε έπιστης νά βοηθήσουν τὸν πατέρα Βλαδιμήρο, στὴν έδραν ένος μοναστικού ιεραποστολικού κέντρου στὴν Unalaska.

Μόνον μέ τὴ βοήθεια τοῦ Κυρίου και τὴν ἐνέργυδ συμπαράστασι διοκλήρου τῆς 'Ορθόδοξου Εκκλησίας δθά διπειτευχθῇ θως νά διαστήσωμε στὴν Αλάσκα τὸ 'Ορθόδοξο Χριστιανικό πνεύμα και τὴ ζωή, πού ήταν κάποτε τὸ φῶς τοῦ Βορρᾶ. Τώρα δλο και περισσότεροι μή δρθόδοξοι ιεραποστολοι πηγαίνουν στὴν Αλάσκα, γιά νά «προσηλυτίσουν» τὸς θιαγενεῖς πού είναι δημον Χριστιανοί 'Ορθόδοξοι.

Στὸ μεγαλύτερο μέρος διποτυγχάνουν, γιατὶ δι διλήθεια τῆς 'Ορθόδοξης διασώζεται δκόμη στὸ πιστούς, δικόμη και μὲ τὴν ἐλλειψη διδασκάλων και μοναχῶν, 'Αλλά εἶναι βέβαιο δτι δὲν θριθῇ μά νέα δρθόδοξοι ιεραποστολοι στὴν Αλάσκα, οἱ έτερόδοξοι δὲν θά συνεχίσουν νά διποτυγχάνουν. Οι πιστοί θιαγενεῖς δὲν μποροῦν νά παραμείνουν χωρὶς καινούργια τροφή γιά τὴν ψυχὴ τους. Τὰ παλαιότερα μέλη τῆς 'Εκκλησίας, πού ένθυμούνται τὶς πιό ένδιοες μέρες, γίνονται δλο και πιό λίγα. Καὶ δις μή περιμένωμε πῶς τὰ νεώτερα μέλη τῆς 'Εκκλησίας δθά ζήσουν στὴν είρηνη και τὴ χαρά τοῦ Κυρίου, γιά τὸν δι ποιούν δέρουν πολὺ λίγα δι τίποτα—έκτος μπό δσα τώρα ίσως δικούνται δπό τὰ χειλή τῶν έτεροδοξών ιεροκηρύκων.

Η Αλάσκα εἶναι μία 'Ορθόδοξη χριστιανική χώρα. Δὲν ἔχει δικούς εις ἄλλο Εὐαγγέλιο μπό τὸ δρθόδοξο Εὐαγγέλιο τοῦ Ιησοῦ. Δὲν ἔχει διλλούς Πατέρας στὴν Πίστη έκτος μπό τοὺς 'Ορθόδοξους Πατέρας. Καὶ δὲν πρέπει νά δημητρίεται δι ποιούν παρά δηνα δρθόδοξο μέλλον—νά γίνη ένα λαμπρό Φῶς, πού θά λάμπη στὸ στερέωμα, στὴν περιοχὴ τῆς τεράστιας χωρὶς Θεό 'Ανατολῆς.

THOMAS HOPKO
(Ρωσικὸν Σεμινάριον 'Αγ. Βλαδιμήρου)
N. 'Υόρκη

**Θεολογικαὶ βάσις, σκοπός, πνεῦμα καὶ μέθοδοι
Ιεραποστολῆς.**

Τὸ πρόβλημα τῆς Ἱεραποστολῆς ἀνακύπτει φυσικᾶς ἀπὸ τὴν δογματικὴν ἔννοιαν τοῦ «λαοῦ τοῦ Θεοῦ». Ὁ Γιαχβὲ συνάπτει τὴν διαθήκην του μὲ τὸν Ἰσραὴλ. Αὐτὸς εἶναι «ἐκλεκτὸς λαὸς» δχι ἐκ τίνος ἔξωτερικοῦ ἡ πνευματικὸν χαρακτηριστικὸν οὗτον ἔνεκα οἰασδήποτε ἥθικῆς ὑπεροχῆς οὗτε ἔνεκα ἴδιοτήτων τὰς δποίας ἡ Γραφὴ οὐδαμοῦ τοῦ ἀνταγωνιζοῦ, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον ἐξ αἰτίας τῶν ὑποσχέσεων τὰς δποίας δ Θεὸς ἐξ ἀγάπης εἰχε δώσει πρὸς τοὺς πατέρας (Δευτ. ၃' ၆ κ. ἔ). Ὁ λαὸς αὐτὸς ἔξελέγη πρὸς τὸν σκοπὸν δποῖς ἐκπληρώσῃ τὸ θείον σχέδιον τοῦ Πάθους καὶ τῆς Ἀπολυτρώσεως.

«Υπὸ» αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἔνα λαϊκὸν ρεῦμα ὠδῆγησ τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὸν θρησκευτικὸν ἔθνικισμόν, ποὺ ὑπῆρξε καὶ παραμένει μέχρι τῶν ήμερων μας δ μεγάλος του πειρασμός.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆς ἀποκλειστικότητος ἔξηγέρθη ἡ θρησκεία τῶν Προφητῶν. Ὁ Ἱερεμίας εὗρε φράσεις ἀπιστεύτου βιαιότητος, διὰ νὰ ἔχαγγελῃ πρὸς τὸν λαόν του λόγους δικαιοσύνης. Ἡ δικαιοσύνη αὐτὴ ἀναφέρεται τόσον εἰς τὸν Ἰσραὴλ, δσον καὶ εἰς τὰ ἔθνη, διότι ἡ ἐκλογὴ δὲν παρέχει κανένα προνόμιον, ἀφοῦ ὀφείλεται δὲν διοκλήσου εἰς τὴν θείαν χάριν.

Ὁ λαὸς ἡμπορεῖ νὰ τιμωρήται μὲ τὸν τρόπον μὲ τὸν δποῖον δ Θεὸς χρησιμοποιεῖ τὰ ἔθνη. Μετὰ τὴν διασποράν, ἔνα μεσσιανικὸν ὑπόλειμμα θὰ συγκεντρωθῇ εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ καὶ τὸ ἔθνη μὲ τὴν σιεράν των συγκεντρώνονται διὰ νὰ λατρεύσουν τὸν Αἴλαντον. Ὅπάρχει ἡδη ἔδω ἔνα σπέρμα οἰκουμενισμοῦ, τὸ δποῖον θὰ φανῇ ἀκόμη περισσότερον μετὰ τὸν Ἡσαΐαν πρὸς τὸ τέλος τῆς αἰχμαλωσίας. Ἀφοῦ δηλατήσῃ διὰ τὸν ριζικὸν χωρισμὸν μὲ τοὺς ἔνοντας, τοὺς ἀπεριτμήτους, διακηρύσσει Κύριον τὸν Θεόν, Θεὸν δὲν τῶν λαῶν. Τοῦτο δὲν ὑποβιβάζει μὲ κανένα τρόπον τὴν διδασκαλίαν τῆς ἐκλογῆς. Δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ἀρνηθῶμεν τὸν ἰδιαίτερον συγκεκριμένον χαρακτῆρα τοῦ Ἱεραὴλ πρὸς χάριν τοῦ οἰκουμενισμοῦ. Ὁ βιβλικὸς οἰκουμενισμὸς δὲν εἶναι οὗτε ἀνώνυμος οὗτε ἰσοπεδωτικός. Εἶναι μία διάστασις εἰς βάθος, μία συγκέντρωσις τῶν πραγματικῶν λαῶν. Ὁ Ἱεραὴλ θὰ εἶναι ἔτσι τὸ δργανον τῆς σωτηρίας τῶν ἔθνων καὶ τῆς ἀνακαίνεως διοκλήσου τῆς κτίσεως.

Ἡ συμφίλωσις τῶν ἔθνων ἔχει διατυπωθῆ ἐις τὸ βιβλίον τῆς Ρούνδ καὶ προπαντὸς εἰς τὸν Ἰωνᾶν, ποὺ πηγαίνει πρὸς τοὺς ἔθνικοὺς καὶ τοὺς μεταστρέψει. Ὁ Ιουδαϊκὸς οἰκουμενισμὸς παρουσιάζεται ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἔθνικιστικὴν ἀποκλειστικότητα μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. Οἱ Ψαλμοὶ περιέχουν τὴν ἱδέαν τῆς συνάξεως τῶν ἔθνων πρὸ τοῦ Κυρίου (Ψαλμ. πε' 9, ρα' 22 κ. ἔ), τοῦ Βασιλέως δὲν τῶν λαῶν. Ἀλλ' οἱ τελευταῖοι Προφῆται ἀναγγέλλουν διὰ δημάκις θὰ γίνη εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς Ιουδαϊκῆς λατρείας καὶ τῆς τηρήσεως τοῦ Νόμου. Ἀν δὲ ἀληθῆς

φύσις τοῦ οἰκουμενισμοῦ δὲν ἔχῃ ἀκόμη ἀποσαφηνισθῆ, ενδισκόμεθα ἐν τούτοις πρὸ αὐτοῦ τοῦ καταπληκτικοῦ ἵσχυρισμοῦ, διὰ δλα τὰ ἔθνη θὰ σωθοῦν διὰ τὴν ἐνσωματώσεώς των εἰς τὸν Ἰσραὴλ.

Μόλις ἀνεκαλύφθη δ νέος Ἰσραὴλ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ, δ Συμεὼν τὸν ἀνεκήσους «Σωτηρίαν τῶν ἔθνων καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ». Ἐν τῷ δνόματί του, δηλ. ἐν τῇ ὑπάρχει του, ἀδόθη δη σωτηρία. «Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη» (Γαλ. γ' 8, 14, Ρωμ. δ' 16-25). «Ἐν τῷ δνόματί του θὰ κηρυχθῇ μεταξὺ τῶν ἔθνων δη ἄφεσις τῶν ἀμαρτιῶν, εἰς τὴν δποίαν ἀκριβῶς ἔγκειται δη σωτηρία (Λουκ. κδ' 47). Ὁ Ἰησοῦς εἶναι δ τόπος τῆς σωστικῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ. Τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἶναι «ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ πρὸς σωτηρίαν παντὸς τῷ πιστεύοντι» (Ρωμ. α' 16). «Ἐτσι δη σωτηρία ἐνεργεῖται εἰς δλην τὴν ὑπαρξίαν τοῦ πιστοῦ κατὰ τρόπον ἀποτελεσματικόν, ἀνεξαρτήτως τόπου καὶ χρόνου, δταν τὸ Εὐαγγέλιον γίνεται δεκτὸν διὰ τῆς πίστεως.

Εἶναι δληθὲς διε ἐν τῇ Βασιλείᾳ, μετὰ τὴν συντέλειαν, δ ἀνθρωπος θὰ σωθῇ πλήρως, διότι δη σωτηρία εἶναι διὰ τὸν ἀνθρωπὸν τὸ πλήρωμα τῆς λυτρώσεως. «Ἡ σωτηρία εἶναι δη θέωσις, δη δόξα. Τότε θὰ σωθοῦν δλος δ Ἰσραὴλ καὶ τὰ ἔθνη. Ἀλλ' ἀν δη σωτηρία εί-

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Κ,

ναι ἔνα ἔργον ἔγκαινιασμένον ἐν τῷ αἵματι τοῦ Ἀρνίου καὶ τελειωμένον εἰς τοὺς γάμους του μὲ τὴν Νύμφην, μένει διε δ Χριστὸς εἶναι τὸ μόνον δργανον σωτηρίας τῶν ἔθνων δ Χριστὸς δ ζῶν καὶ μεταδιδόμενος ἐν τῷ δμάδι καὶ διὰ τῆς δμάδος των Δώδεκα.

«Ο Ἰησοῦς ἀποδανώ, καὶ ἀναστὰς διε δημᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν διηγύρων τὰ στενὰ δρια τοῦ Ἰσραὴλ. Δι' αὐτοῦ ἀκριβῶς, ἐν τῷ Σώματί του καὶ δχι πλέον εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ δη εἰς τὸ δρος Γαριζίν, θὰ ἐπιτελεσθῇ δη συνάντησις τῆς ἀνθρωπότητος μὲ τὸν Πατέρα «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ». Κατηργήθη τὸ μεστεύον μεταξὺ τῶν Ιουδαίων καὶ τῶν ἔθνων (Ἐφ. β' 11-22, γ' 4-6, Γαλ. γ' 28). Αὐτὸς τὸ νέον ἔθνος, αὐτὸς τὸ ἀγιον ἔθνος, θὰ εἶναι δ μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὸν κόσμον, δ νέος λαὸς τοῦ Θεοῦ. Ἡ δλοκλήρωσις τῆς διαθήκης θὰ γίνη μέσα εἰς τὸ Σώμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Υἱοῦ. Ἡ ἔχαγγελία τῆς διαθήκης, δ νέα της οἰκουμενία, δ αἰωνιότης, δ γονιμότης της, θὰ ἐπιβεβαιωθοῦν ἀπὸ τὸ γεγονός τῆς ἐκκύσεως τοῦ Πνεύματος ἐπὶ πᾶσαν σάρκα. Γεμάτοι ἀπὸ αὐτὸν οἱ ἀπόστολοι θὰ ἡμαρόσουν νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἐντολὴν τοῦ Διδασκάλου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. κη' 19). Εἰς τὸ ἔθης θὰ πρέψῃ τὸ Εὐαγγέλιον νὰ κηρυχθῇ εἰς δλην τὴν κτίσιν, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ, τὴν Ιουδαίαν, τὴν Σαμάρειαν καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. Εἰς τὸ ἔθης θὰ ζῶμεν «ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις». Πρέπει νὰ ἐπισπεύσωμεν τὴν ἐλευσίν του μὲ τὴν προσευχὴν δσφαλῶς, δλλ' ἐπίσης καὶ μὲ τὸν

(*) Εκκλησία καὶ Απόστολος, διάλεξεις γεννημένη εἰς τὴν Ε΄ Συνέλευσιν τοῦ Διεθνοῦς Οργανισμοῦ Ορθοδόξου Νεολαίας «Σύνθεσμος». Ιδὲ σελ. 34.

εναγγελισμὸν τῶν ἑθνῶν. Ἡ δόξα, ποὺ εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς κτίσεως, ή παῦσις ὅλων τῶν κακῶν μέσα εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ κόσμου, προϋποθέτουν τὴν διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου. Ἡμποροῦμεν γὰ εἴπωμεν δτὶ δ χρόνος ποὺ μεσολαβεῖ μεταξὺ τῶν δύο Ἐλευσεων τοῦ Κυρίου εἰνοὶ διὰ τὴν Ἐκκλησίαν δ χρόνος τῆς Ἱεραποστολῆς, δτὶ ή Ἱεραποστολὴ εἶναι αὐτὴ ή ἀκτινοβόλα τῆς φύσεως τῆς Ἐκκλησίας.

‘Εφ’ δοσον λοιπόν, ὅπως εῖδομεν, η̄ Ιεραποστολὴ είναι ή ίδια η̄ Ἐκκλησία ἐν κινήσει, δὲν ωφέσταται θέμα Ιεραποστολῆς ως «θεσμοῦ» τῆς Ἐκκλησίας. Άλλο θά δημοφορθούσε τὰ διμιλήση κανεὶς περὶ Ἐκκλησίας καὶ περὶ Ιεραποστολῆς ως πραγμάτων διαφορετικῶν. Τὰ πάντα μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν: θεολογία, λειτουργική, ποιμαντική, κινήσεις νέων, πρέπει νὰ νοοῦνται ως ἔκφρασις μιᾶς παγκοσμίου ἀγάπης. Τὸ πᾶν είναι ἀλήθεια, η̄ δποία διαδίδεται, η̄ δποία κατανοεῖται. “Ἔχουν δεῖξει κατὰ τρόπον ἔξαρστον τὰς κοινωνικάς συνεπειὰς τοῦ δόγματος. Είναι αὐτονόητον δτι η̄ λατρεία ἔχει ἔνα ἔξτιερικόν ἔνδυμα, ποὺ τὴν καθιστᾷ δρογανὸν διδασκαλίας. Εἰς τὴν ἐκκλησιαστικήν μας ζωὴν τίποτε δὲν είναι ξένον πρὸς τὴν ἐπικοινωνίαν, πρὸς τὴν μετάδοσιν, καὶ ως ἐκ τούτου δὲν ἡμιπορθοῦμεν ποτὲ νὰ εἴπωμεν δτι η̄ Ἐκκλησία ἔχεις μίαν ολανδήποτε περίο-

Από τὴν ἀποφιν αὐτὴν ή Ἐκκλησία δὲν είναι μόνον ή μήτηρ πάντων ἡμῶν, η δύοια μᾶς συγκαλεῖ, είναι ή ίδια «συγκεκλημένη», είναι η συνάντησις ποὺ ἀπορρέει ἀπὸ τὴν ἔνωσιν τῶν λαῶν. Είναι τὸ πτωχὸν πλάσμα, ποὺ ἥλθε δὲ Λόγος νὰ τὸ ἀνασύρῃ ἀπὸ τὸν ἔξευτελισμὸν του, δπως ἐπίσης είναι η «Νύμφη τοῦ Ἀργίου» χωρὶς κηλίδα, σύναξις ἀμαρτωλῶν καὶ μητέρα τῶν ἀγίων, γεννημένη ἀπὸ τὴν ἀνοικτὴν πλευρὰν τοῦ Ἰησοῦ. Ή Ἐκκλησία είναι τὸ Σῶμα δπου δ κόσμος συνενοῦται, γίνεται δεκτός, προσλαμβάνεται διὰ τοῦ Βαττίσματος καὶ προοφίζεται διὰ τῆς πίστεως καὶ τῶν μυστηρίων τῆς πίστεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν Ιεραποστολικὴν μαρτυρίαν, «ἐν τῇ ἐνότητι τοῦ Πνεύματος», εἰς τὴν δόξαν τῆς Βασιλείας ποὺ ἔχεται. Ή Ἐκκλησία παρουσιάζεται ἀπὸ τὴν Γραφὴν ὡς δ μοναδικὸς τόπος σωτηρίας, εἰς τὸν δποὶον ἐκλήθημεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. «Ολοὶ ἔχομεν δριστικὰ ἐμπλακῆ εἰς τὴν μεγάλην ἀποστολικὴν περιπέτειαν.

Μήπως ή υποχρέωμας να φέρωμεν τὸ Ἐθαγγέλιον εἰς τὰ "Ἐθνη" διντυβάλνει πρὸς τὴν παραδοσιακὴν ἑκείνην διδασκαλίαν, κατὰ τὴν δύοταν ή χάρις διεδόθη παντού, δπως ἐκήνους ἔνας Χρυσόστομος: "Ο 'Ωριγένης γράφει: «'Ο Χριστὸς ἔχει τέτοιαν δύναμιν, διπτε, ἀν καὶ ὀδροτος εἰς τὴν μετάτητα του, είναι παρὸν εἰς κάθε ἀνθρώπον καὶ ἐκτείνεται εἰς ὀδόκληρον τὸ σύμπαν». Δι' αὐτὸν, δπως καὶ διὰ τὸν Ἰερόνυμον καὶ τὸν ἀγίον Κύριλλον 'Αλεξανδρείας, οὐδεὶς ἀνθρώπος γεννᾶται ἀνευ Χριστοῦ. 'Η χάρις τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τὸν Θεὸν δὲν λείπει ἀπὸ κανένα, ἔστω καὶ διὰ εὐρίσκεται ἐκτὸς τῶν ἱστορικῶν δοίσων τῆς Ἐκκλησίας. 'Αλλ' ἀν κάθε ἀνθρώπους ἡμποροῦ τελικῶς νὰ σωθῇ, διατί τότε νὰ ὑπάρχῃ ή Ἐκκλησία; Διατί ζητεῖ νὰ συνενώσῃ ἀπαραιτήτως ἐθνικοὺς καὶ μονοθεϊστάς εἰς τὸν Χριστιανισμό:

‘Η ἀπάντησις είναι δτι ή ‘Ἐκκλησία ἀποτελεῖ συμφώνως πρός τὸ θεῖον σχέδιον τὴν μόνην δμαλήν δδὸν σωτηρίας. Δὲν ἔχουμεν τὴν δυνατότητα νὰ γνωρίσουμεν τὸ ίδιαιτερον σχέδιον ποὺ ἔχει δθέος διὰ τὸν ἔνα ή τὸν δόλλον διαθρόπον οὗτε τὸ πνευματικὸν δυναμικὸν τῶν διαιρόδρων θρησκειῶν. Ἐκτὸς τοῦ Χριστοῦ τὸ κάθε τι είναι προσβεβλημένον εἰς κάποιον βαθμὸν ἀπὸ τὴν πλάνην. Καὶ ἀπὸ τὰς καλυτέρας διδασκαλίας τοῦ Ἰνδο-σμοῦ καὶ τοῦ Βουδδισμοῦ λείπει κάτι, διὰ νὰ φθάσῃ κανεὶς εἰς τὴν κορυφὴν τῆς πνευματικῆς τελειώσεως. Τελικῶς τὸ πᾶν ἔχει δριστικὰ χαθῆ, ἐὰν δὲν μετάσχῃ ἐνδὸς δργανικοῦ συνόλου ἀλληθειν, ἀν δὲν ὑπαχθῇ εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ὠλοκληρωμένης ἀληθείας. Ὁ Κλήμης δ Ἀλεξανδρεὺς εἶπε: «Αν οἱ Ἑλληνες, εἰς τοὺς δποίους ἔπεσε μιὰ σπίθια τοῦ θείου Λόγου, διεκηρύξαν ἔνα μικρὸν μέρος τῆς ἀληθείας, βεβαιώνουν μὲ αὐτὸ καὶ μόνον δτι ή ἀλήθεια περικλείει μίαν δύναμιν ποὺ είναι ἀδύνατον νὰ καταπιεσθῇ, ἀλλὰ ταῦτοχρόνως μαρτυροῦν καὶ τὴν προσωπικὴν των ἀδυναμίαν, ἀφοῦ δὲν ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ των».

“Αν αἱ ἀλήθειαι, αἱ διεσπαρμέναι εἰς τὰς θρησκείας εἶναι ὅλαι δργανικά συνδεδεμέναι πρὸς τὸν Χριστόν, ποὺ εἶναι τὸ «πλήρωμα», ἡμποροῦν χωρισμέναι νὰ ἐπαναστατήσουν κατά τοῦ Χριστοῦ. Κάθε ἐπὶ μέρους ἀλήθεια θὰ ἔπειτε νὰ διέληπῃ διὰ τοῦ ματιούσον τῆς Αυ-

Ι ΑΠΟΣΤΟΛΗ

δον προσανατολισμένη άποκλειστικά πρὸς τὴν ἐσωτερικήν της ὅπαιδειν.

«Η Ιεραποστολή, που ἀφορᾶ κάθε ἀνθρώπον καὶ δι-
λούς τοὺς λαούς, ἔχει σκοπὸν τὰ συναθροίση τὴν Ἐκ-
κλησίαν ἐκ πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, διὰ νὰ συ-
αγθοῦν εἰς «Ἐν δὲ τὰ διεσκορπισμένα τέκνα τοῦ Θεοῦ». «Ἐτοι συνενοῦνται εἰς λαόν Θεοῦ. Εἰς αὐτὴν τὴν
σύναξιν θὰ συντελεσθῇ ἡ σωτηρία τῶν λαῶν κατὰ τὴν
συντέλειαν τοῦ κόσμου. Αὗτη εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἔννοια
τῆς καθολικότητος τῆς Ἐκκλησίας. «Ολόκληρος δὲ κό-
σμος εἶναι κεκλημένος διὰ νὰ γίνῃ «ἐν Ἐκκλησίᾳ». Κανέλς δὲν ἀφήνεται εἰς τὴν μόνωσίν του. «Ἡ διαιρε-
σις τῆς ἀνθρωπότητος εἰς ἀνδρας, γυναῖκας, φυλάς,
κοινωνικάς τάξεις, υπεροικαῖται μὲ τὴν θείαν μορφήν
τὴν ἐντυπωμένην εἰς κάθε ἀνθρώπον, ἡ δύοια τὴν ἀ-
ναγεννᾷ. Εἰς τὸ ἔξτη εἶναι μέλος ἐνὸς Σύμπαντος, τὸ
δυοῖον ἀνήκει εἰς τὸν Σωτῆρα. «Ἡ ἀξία του εἶναι ἀνυ-
πολόγιστος. Δὲν θυσιάζεται εἰς ἓνα καταπλεστικὸν σύν-
ολον. «Ἐμάθαμε ἀπὸ τὸν Πέτρον, λέγει δὲ Ωριγένης
διτὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι οἶκος τοῦ Θεοῦ οἰκοδομημένος
ἐκ ζωντανῶν λίθων, οἶκος πνευματικός, προωτισμένος
διὰ μίαν ἀγίαν λεψισάνην... «Ἐκαστος ἐκ τῶν ζωντα-
νῶν λίθων (ποὺ εἶναι οἱ ἀγιοι), κατὰ τὴν ἀξίαν ποὺ
θὰ ἀποκτήσῃ εἰς αὐτὴν τὴν ἐπέγειρον ζωήν, θὰ ἔχῃ τὴν
θέσιν του μέσα εἰς αὐτὸν τὸν οὐδαίνιον Ναόν».

Διὰ τὴν οἰκοδομὴν αὐτοῦ τοῦ σώματος είναι κε-
κλημένος ὀβλόκληρος δὲ κόσμος. "Εκαστος δρφείλει νά κα-
ταβάλῃ τὴν εἰσισοράγη του διὰ τὸν πλουτισμὸν ὅλων.

τοώσεως, τοῦ Πάθους καὶ τῆς Ἀναστάσεως, διὰ νὰ γίνῃ «ζῶν λίθος τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ». "Ετοι ἡμπορούμεν νὰ ἐννοήσωμεν διτὶ ἡ σωτηρία τοῦ ἑνὸς ἡ τοῦ ἀλλού ἀτόμου δὲν εἶναι ἀδύνατος καὶ ἐκτὸς τῆς δρατῆς Ἐκκλησίας, διότι εἶναι μία σωτηρία ἐνθρογουμένη διὰ τοῦ ἀρχάτου Χριστοῦ ἐν Πνεύματι καὶ διτὶ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἡ κανονικὴ ὁδὸς σωτηρίας διὰ πάντα ἀνθρώπων ἔχομενον εἰς τὸν κόσμον.

Οἱ Πατέρες εἶδαν καὶ ἔδειξαν εἰς τὴν ζωὴν τῶν εὐσεβῶν ἀνθρώπων τῆς εἰδωλολατρείας καὶ τῶν δικαιῶν τῆς Π. Διαθήκης προτυπώσεις τοῦ Χριστοῦ. Διὰ τὸν Κλήμεντα τὸν Ἀλεξανδρέα: «Ο Θεός, διὼς ἀπέστειλε τοὺς Προφήτας εἰς τὸν Ἰουδαίους, κατὰ παρόμοιον τρόπον ἀνέστησε εἰς τὸν ἀστούς τῆς Ἑλλάδος τὰ γενναῖτερα τέκνα της, διὰ νὰ τὸν καταστήσῃ προφήτας ἐν μέσῳ τοῦ ἔθνους των». Ὁ Χριστιανὸς θὰ ὀψεῖτε νὰ χαίρεται ἐκ τῶν μεμονωμένων αὐτῶν ἀληθειῶν, ἐκ τῆς κεκρυμμένης αὐτῆς ἀγίστητος, ποὺ εὑρίσκεται εἰς δλας τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας, καὶ ὀψεῖτε νὰ παλαίσῃ ἐναντίον τῆς ανταρκείας τῆς τόσον διαδεδομένης εἰς τὰ χριστιανικὰ περιβάλλοντα τοῦ φριστισμοῦ καὶ τῆς ἐπάρσεως, ποὺ ἐνεδρεύουν τὸν πιστόν. Γνωρίζει διτὶ δὰ κριθῇ, διότι δὲν ὑπῆρχε προσεκτικὸς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Πνεύματος, τὸ δοκίον «ὅπου θέλει πνεύ», διότι δὲν ἀναγνώρισε τὰ ἔγχη τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας. Γνωρίζει διτὶ δλοι οἱ θησαυροὶ τῆς Αλγύπτου πρέπει νὰ συλληθοῦν ὑπὸ τοῦ Ἰσραὴλ καθ' ὅδὸν πρὸς τὴν Γῆν τῆς Ἐπαγγελίας καὶ διτὶ ὁ Μωυσῆς ἐμόρφωθε «ἐν πάσῃ σοφίᾳ Αλγυπτίων» (Πο. ζ' 22). Ὁ Ἀγ. Μεθόδιος τοῦ Ὀλύμπου λέγει: «Ἡ Ἐκκλησία ὠδίνει ἥως διτὶ δλοι οἱ λαοὶ περικλεισθοῦν εἰς τὸν ἀστούς της».

«Ἐξ δοσῶν ἐλέχθησαν, συνάγεται ἀφ' ἑνὸς μὲν διτὶ ἡ Ἱεραποστολὴ εἶναι ἡ ἀκτινοβολία, ἡ ἴδια ἡ ἐνέργεια τῆς Ἐκκλησίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ διτὶ ἡ Ἐκκλησία αδεάνει διὰ τῆς Ἱεραποστολῆς, διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸ πλήρες μέτρον (ἀνάστημα) τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν πλήρη γνῶσιν του.

(Συνεχίζεται)

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ - GEORGES KHODRE
Γεν. Γραμματεὺς τῆς Ὀρθοδόξου Νεανικῆς Κινήσεως
Λιβάνου Συγίας
(Τρίπολις - Λιβάνου)

ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΓΡΟ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ

(Αποσπάσματα ἀπὸ μίαν ἐπιστολὴν)

Καμπάλα Οδυγέντας τῇ 7η Αὐγούστου 1961

Αγαπητὴ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

«Οποιος βλέπεις είμαι στὴν Πατρίδα. Είμαι ἔδω τόρα δέος ἐβδομάδες. Δὲν γνωρίζω τίποτε. Όλα ἔχουν ἀλλάξει. Εσημειώθη μία καλὴ πρόδοση καὶ ὁ κόσμος παρουσιάζεται ἐτοι ἀρκετά καλά. Δοξάζω τὸν Θεόν μου, ποὺ μὲν ἡξίσως νὰ περάστη σὲ τὸσα ταξίδια καὶ νὰ φθάσω τέλος αἰσιός στὴν Πατρίδα μου. Εδραριστᾶ καὶ ἔσας ποὺ μὲ τὶς ἀτέλειωτες προσευχές σας παρακαλεῖτε τὸν Πανοικίδην Θεὸν νὰ μὲ φυλάττῃ ἐτοι πάντοτε στὸν δρόμον μου. Σάς εὐχαριστῶ πολύ...»

... Είμαι ἔδω καὶ τὸ κεφάλι μου βουτήσει... δχι ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ κλίματος, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν κατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας μαρ... πολλά εἶναι τὰ προβλήματα. Δυσκολόλυτα προβλήματα. «Ἄν είχαμεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ φέρωμεν δόσους θέλουμες «Ελληνες νέους φιλολόγους; φυσικομαθηματικούς, θεολόγους κτλ. αὐτὸς θὰ ἤταν ἐκπαθητικάτον. Γιατί; Γιατί κινηθεύουν τὰ σούλαια μας, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ μέσον διὰ τὸ δέλγια ἱσοδα...» Άλλὰ διὰ νὰ ἔλθῃ ἔδω ἔνας «Ελλην πρέπει νὰ τοῦ κάνωμεν πρῶτα περδοκλῆσην μὲ ἐγγόνισιν 150 στερλίνας, καὶ νὰ τοῦ δώσωμεν μισθὸν 70-80 στερλίνας μηνιαίως διὰ τρία χρόνια. «Ἐνῶ χρειάζεται νὰ έλθουν ἀρκετοί νέοι, διὰ νὰ ἀρχίσουμεν μίαν συστηματικὴν ἐργασίαν.

... «Όπως τὰ βλέπω τὰ πράγματα, πρέπει νὰ φροντίσωμεν ἐν πρώτοις νὰ κτισθοῦν πολλά μικρά! Ἐκκλησία, διὰ νὰ δημιουραστήσουν τὶς καλύβες στὰ διάφορα μέρη καὶ ἀγοράτερον νὰ κυττάζωμεν νὰ ἀρχίσωμεν καὶ τὴν Ἀγ. Σοφίαν. Οι μικρές καλύβες ποὺ ἔχουμε στὰ διάφορα μέρη, δὲν ἔλκουν τὴν περιέργειαν τῶν ἀνθρώπων, ὅπετε νὰ ἐνδιαφερθοῦν διὰ τὴν Ὀρθοδοξίαν. «Εστὲ πρωσοπικῶς τὶ σκέπτεσθε; Σάς ξετέλα τὴν περασμένη ἐβδομάδα μερικές Ἐφημερίδες, στὶς διάφορες γλώσσες, νὰ δημητρίεται πουλόβερ καὶ πότε τὰ παιδιά παίζουν μὲ τὰ παντελονάκια.

... «Πάλι πάσι ή ζέστη: «Ἐδῶ πότε βρέχει καὶ πότε κάνει καλές μέρες. Πάντας γιλάζιο υπάρων σὰν τὸν Ἀττικὸ δὲν ἔχει ίδη ἔδω. «Η θερμοκρασία κυμαίνεται μεταξὺ 20 — 29 βαθμῶν C. Και ἀλλάζει κάθε τόσο. Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ σοῦ γράφω εἶναι ή ὥρα 12.35 μ.μ. καὶ ή θερμοκρασία τοῦ δωματίου λέγει 25° C. ἐνῶ στις 10.30 μ.μ. ήταν 24° C. Πότε χρειάζεται πουλόβερ καὶ πότε τὰ παιδιά παίζουν μὲ τὰ παντελονάκια.

... «Ἀδελφέ, «Ἄν... πρέπει νὰ ἀρχίσουμεν μίαν συστηματικὴν Ἱεραποστολικὴν δρᾶσιν. Δὲν πειράζει ἔναν τὸ Κράτος δὲν θά βοηθήσῃ (τὸ «Ελλην. Κράτος». Θά ἐργασθοῦμε μόνοι μας κι' δὲν θά πάραχουν μερικούς ποὺ θὰ μάς βοηθήσουν, ὅπετε νὰ εδρεύωμεν ἐνα κεφάλαιον, αὐτὸς θὰ φτάνει, ὅπετε νὰ ἀρχίσουμεν τὴν ἐργασίαν μας.

Θά προσπαθήσωμεν νὰ σᾶς στείλωμεν μερικά βιβλία τῆς SWAHILI, γιατὶ εἶναι ἡ γλώσσα ποὺ πρέπει νὰ μάθῃ κανεὶς ἐν πρώτοις καὶ δχι τὴν LUGANDA. Χρειάζομεντα ἀκόμη ἓνα κάιμανο... η δραγμόν. «Οχι φυσικά διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ διὰ τὴν Χοροθάνα μας. Στὰ βιβλιαράκια ποὺ στέλνετε στείλετε καὶ μερικά Μουσικά τοιαῦτα...»

M' ἀγάπην Χριστοῦ.

Θεόδωρος Ναγκυάμας

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ
ΑΙ ΚΙΝΗΣΙΕΣ - ΜΕΛΗ ΤΟΥ
ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ
ΟΡΟΦΑΣΟΥ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

*Ενωσίς Όρθοδόξων Φοιτητῶν ΦΙΛΛΑΝΔΙΑ	Κίνησις Όρθοδόξων Νεολαίας ΛΙΒΑΝΟΣ - ΣΥΡΙΑ	*Ενωσίς Αποφοίτων Άποστολικῆς Διακονίας ΕΛΛΑΣ	*Ομίλος Όρθοδόξων Νεολαίας ΟΥΓΚΑΝΤΑ- ΚΕΝΥΑ	Χριστιανική Φοιτητική Κίνησης Ράσων δι ΓΑΛΛΙΔ
*Ενωσίς Έργων Λογότητας Νεολαίας; ΕΛΛΑΣ	Ενωσίς Όρθοδόξων Νεολαίας; ΙΑΝΝΙΩΝ	*Ενωσίς Όρθοδόξων Νεολαίας ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ	Σύνδεσμος Έλληνων Θεολόγων ΕΛΛΑΣ	*Ορθόδοξος Χριστιανική Ένωσης Κομιστικών ΕΛΛΑΣ
*Ομίλος Όρθοδόξων Νεολαίας ΚΟΡΕΑ	Χριστιανική Φοιτητική ΕΛΛΑΣ	*Ομίλος Όρθοδόξων Φοιτητών ΕΛΛΑΣ	*Ομίλος Όρθοδόξων Νεολαίας ΑΓΓΛΙΑ	*Ενωσίς Όρθοδόξων Νεολαίας ΦΙΛΛΑΝΔΙΑ

ΤΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΕΙΣ ΟΥΓΚΑΝΤΑΝ
— KAI KENYAN —

*Κοινοθεύλαιον τοῦ βασιλείου τῆς Buganda
(Καμπάλα Οιγκάντας)*

A'. Αἱ πρῶται μου ἐντυπώσεις

Μεγάλαι είναι αι βουλαὶ τοῦ Κυρίου, 'Ανεξεχνίαστοι είναι αι ὄδοι Αὐτοῦ καὶ δμέρητος είναι ἡ εὐσπλαχνία Του. Διότι ἀπὸ τὸ 1933 μέχρι καὶ τὸ 1956 μόνον τὸ Πατριαρχεῖον 'Αλεξανδρείας είχε—σχετικά—πλήρη εἰκόνα τῆς 'Εκκλησίας μας εἰς τὴν Οὐγκάνταν καὶ Κίνυαν. 'Η στενὴ συνεργασία δύως τῶν έξι Οὐγκάντας φοιτητῶν εἰς 'Αθήνας μὲ τὴν 'Αποστολικὴν Διακονίαν τῆς 'Εκκλησίας τῆς 'Ελλάδος, ὅπως καὶ ἐπρεπε—βιώτι εἰς τὴν 'Αλεξανδρείαν ήσαν ἀπλοὶ μαθηταὶ καὶ δὲν ήσαν Ετοιμα νὰ δώσουν λόγον διὰ τὴν 'Εκκλησίαν τῶν εἰς τοὺς ἀρμοδίους—ῆτο λοιπὸν ἡ συνεργασία ἐκείνη ὁ ἀγγελιοφόρος ποὺ διεσκόρπισε τάς πληροφορίας περὶ τῆς 'Ορθοδόξου 'Εκκλησίας μας εἰς τὰ τέσσαρα σημεῖα τοῦ ὄριζοντος καὶ δὴ ἡ Οικουμένη ἔμαθε διὰ τὴν διναιμφιασθήτον καὶ ἀπροσδόκητον ὑπαρξίν τῆς 'Ορθοδοξίας εἰς τὴν καρδίαν τῆς 'Αφρικῆς.

‘Ο δρόβδοξος κόσμος ήρχισε έμπρακτως νά δεικνύῃ τὴν ἀνελφικήν καὶ ἀμοιβαίαν υποστήριξεν του. Τὸ 1959 εἶναι γεμάτον ἀπό δημοσιεύματα εἰς τὸν δρόβδοξον Τόπον, καθώς καὶ εἰς τὸν ἀλλόδοξον. Οἱ μὲν ἀνηρχοῦμενες διὰ τὴν μνάλυψιν τῆς Ἱεραποστολικῆς δραστηριότητος ἐν νέου ἔξεπλήγετον, οἱ δὲ ‘Ορθόδοξοι νικῶντες ἐκράγαζον ζωρότατα καὶ μὲ θάρρος προδύχωρουν πρὸς τὴν ‘Ακρόπολιν τῆς ‘Ορθοδοξίας, νά δινεβδίσουν τὴν σημαίαν τῆς νίκης των ἐν δύναμι τοῦ Χριστοῦ των. Εἶναι τε τελεσμένον γεγονός ὅτι τὸ 1960–61 παρουσιάζει δλας τὰς δροβιδόξους δμάδας ἐν προελάσει καὶ ἐκάστη δμάς δηλώνει εἰς τὴν μεγάλην ἐπιγραφήν τῆς σημαίας τῆς ὅτι προσωπικῶς μναλαμβάνει τὴν προώθησιν τῶν φλεγόντων ζητημάτων τῆς ‘Ορθοδοξου ‘Αφρικανικῆς ‘Εκκλησίας.

Μεγάλη απόδειξις είναι αι διαρθρώμητοι και ένθουσιώδεις έπιστολαι, τά έμβασματα, αι έπιταγαι, τά πακέττα και τά πακετάκια, τά δύοια φθάνουν καθημερινώς εις τό δρυθόδοξον μας Κέντρον εις τήν Καμπάλαν και εις τούς ιερεῖς μας Ιδιαίτέρως. "Ελληνες, Ρώσοι, Σέρβοι, Φιλλανδοί, Γερμανοί, "Αγγλοί, Γάλλοι, Αμερικανοί, Σύροι, Λιβανέζοι, "Αρμένιοι κ.λ. ἀποστέλλουν κάτι εις τήν νεοσύντατόν μας Ορθόδοξον Εκκλησίαν, διά νά μᾶς δηλώσουν διτί δέν ειμεθα πλέον μόνοι μας εις τό πεδίον τῆς μάχης τῆς διαδόσεως τοῦ Χριστιανισμοῦ εις τοὺς δόμοχράμους μας. Καὶ δλα αὐτά μᾶς συγκινοῦν βαθύτατα μὲ τοιούτον τρόπον, ὅπετε μετά διφθόνων λυγμῶν νά γονατίζωμεν και νά διοξάωμεν τόν "Υιεστόν.

Κατ δ Οικουμενικός Πατριάρχης μὲ τὴν σειράν του δὲν έμεινε πίσω. Καὶ οὕτω, μάλις Ἰκούσε δὲ ἡμῖν, ἐπομεινε νὰ προσκαλέσῃ ἔναν ἀπὸ ἡμῖν νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ καὶ νὰ γνωρίσῃ ἡ Α. Παναγιότης τὰ κατορθώματα τῆς ὁρθοδόξου Πλοτεως εἰς τὴν «Μαύρην Ἡπειροῦ».

Εις τάς δυμιλίας μου περὶ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ὅχι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς δῆλην τὴν Ἀγγλίαν, Βέλγιον, Γερμανίαν καὶ Γαλλίαν παρετήρησα διὰ ἡ εἰδήσης τῆς ὑπάρχεως τῆς Ὁρθοδοξίας εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς ἔχαιρετίζετο μὲ συγκίνησιν καὶ προδέξει μνακούρισιν εἰς τοὺς ὄρθοδόξους δικροστάτας μου. Εἰς τοὺς μὴ ὄρθοδόξους ἐνημειούργουν ἐκπλήξιν καὶ σπαραγμένοι διηρωτῶντο οἱ ἀλλόδοξοι: ποιὸς καὶ ποῦ εὐρίσκεται αὐτὸς ὁ ὄρθοδόξος Ἱεραπόστολος τῆς Ἀφρικῆς, ποὺ ἐσπασε ἐπιτέλους τὰ αἰώνια δεσμά τῆς βραδύτητος καὶ ἀναποφαστικότητος τῶν Ὁρθοδόξων ὃς πρὸς τὴν Ἱεραπόστολικὴν διαῖσιν:

"Όλα αυτά μού κάμουν τοιαύτην έντυπωσιν, ώστε νά πέσω εις βαθείας σκέψεις και συλλογισμούς διά τὴν τύ-

χην της Αφρικής. Και λέγω, μήπως ε-θεασεν ή στιγμή νά έλευθερωθή ή 'Α-φρική δχι μόνον ολικώς ή πολιτικώς, άλλα και πνευματικώς; Είθε δ Κύριος νά ένισχύῃ πάνετε δλους έκεινους οι δποίοι έργαζονται ή κουράζονται και μοχθούν διά την έξιμωσιν της μαύρης φυλῆς εις τό πλαίσιον της δληθινῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας.

Β'. Χρειάζονται Ὁρθόδοξοι Ἰεραπόστολοι; Ποίαν γραμμήν πρέπει νὰ καθορίσουν;

Πολλοί δρθδδοξοί Εὐρωπαῖοι καὶ περασμένης ἡλικίας ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον βλέπουσι τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς δρθ· Ἱεραπόστολῆς ὡς μάταιον κόπον. Μερικοὶ δὲ οὐδὲ αὐτῶν δὲν διστάζουν νὰ δημιουργῶνται προγονευτικά εἰς τοὺς νέους, οἱ δποῖοι εἶναι πρόδημοι διὰ τὴν δρᾶσιν. "Ομως, εἶναι ἀνάγκη νὰ συσταθῇ Ἐνας Ἱεραπόστολικός πυρήν. Χρειάζεται ἔνα ἑρμηνικὸν δρμητήριον νὰ συγκεντρωθοῦν ἵκει οἱ ἐπιβυμούντες νὰ προετοιμασθοῦν διὰ τὸ Iερόν καὶ θεάρεστον Ἕργον των. Καὶ ἐδώ δχι, νὰ φύγουν οἱ ίδιοι εἰς μὴ χριστιανικάς χώρας, νὰ ἀρχίσουν νέα Κέντρα δραστηριότητος, τούλλοχιστον νὰ ἔργασθοῦν εἰς τὸ δρμητήριον των καὶ νὰ στείλουν ἐνισχύεις εἰς τάς νεοσυστάτους δοθδδοξούς. Ἐκκλησίας.

"Ημεῖς οι Ἀφρικανοί δὲν είμεθα οι μόνοι πού χρειάζονται ἐνίσχυσιν παγ- τὸς εἴδους, ἀλλά καὶ μερικαὶ ἀλλαὶ χώραι. Ὑπάρχουν καὶ δρθεδόξοι Κοινό- τητες πρόσαφυγες εἰς διαφόρους εὐρω- παϊκάς χώρας πού χρειάζονται καὶ α- ταὶ κάποιαν Βοήθειαν.

"Επομένως είναι άναγκη και μάλιστα μεγίστη να δρυανθῇ ταχύτατα δρημτήριον ή "Ιεροποστικόν Κέντρον. Εἰς αὐτά, δταν Ιδρυθούν Θεού θέλοντος, οι ύποψήφιοι θά συλλέξουν πάν δ, τι είναι άναγκαίον και διπαραίτητον δεῖ τὸ Εργον τῆς "Εκκλησίας και θά τὸ στελλουν ἑκεὶ ποὺ τὸ έχουν άναγκην.

Τά Κέντρα αυτά δύνανται νά είναι έθνικά—δηλ. 'Ελληνικόν, Ρωσικόν, κτλ.—ή διεθνή—δηλ. 'Ελληνορωσικόν ή Γαλλοελληνικόν ή Συροαμερικανικόν 'Ορθόδοξον 'Ιεραποστολικόν Κέντρον κτλ. 'Αρκεί νά υπάρχῃ καλή συνεννόδησης μεταξύ των διεθνών υποφηφίων καὶ νά εύρισκωνται εἰς διαρκή έποφήν μὲ τὴν διοικούσαν 'Εκκλησιαστικήν 'Αρχήν τῆς περιοχῆς τοῦ στόχου τῶν 'Ιεραποστολικῶν τῶν ἐνεργειῶν. Δηλ. μὲ τὸ Πατριαρχεῖον τῆς 'Αλεξανδρείας, ἐφ' δύον ή βοήθεια θὰ σταλῇ εἰς τὴν 'Αφρικήν, ή μὲ τὸ Ολκουμενικόν Πατριαρχεῖον, ἐφ' δύον ή ἐντοχώσις προσφέρεται διὰ τὴν 'Ασίαν ή διὰ τὴν Εὐρώπην.

Οι δρυνηταὶ τῆς 'Ιεραποστολικῆς ιδέας λέγουν ὅτι ἐφ' δύον δλοὶ οἱ 'Αφρικανοὶ καταδιώκουν τοὺς λευκοὺς πολὺ θὰ εἴναι ή θέσις τῶν νέων ὀρθοδόξων 'Ιεραποστόλων εἰς τὴν 'Αφρικήν καὶ ποιά ἔλπις υπάρχει δι' αὐτούς; (Βλέπε καὶ «Πορευθέντες» 'Ιαν. Μαρτ. τεῦχος 9, 1961 σ. 12).

Τοῦτο είναι βέβαιον, δτι πολλά 'Αφρικανικά Κράτη, μόλις θὰ ἀπελευθερωθοῦν καὶ θὰ ἀναλάβουν τὴν γενικήν διοίκησην καὶ ἐλεγχον τῆς χώρας τῶν, θὰ φροντίσουν νά διώξουν τοὺς λευκούς. Διότι μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον νομίζουν δτι θὰ δεῖξουν καλύτερα τὸν πατριωτισμὸν τῶν καὶ θὰ ἔμψυχώσουν τὸ γόντρόν τῶν, πιστεύουν δτι ἔτοι θὰ δεῖξουν μόνον τὴν υπεροχὴν τῶν, τὴν φιλοπατρίαν, τὸ κύρος καὶ θὰ βεβαιωθοῦν δτι πράγματι ή 'Αφρική είναι πιὰ εἰς τὰς χεῖρας τῶν. Κατὰ βάθος δύως μὲ λογικήν σύμβασιν ή 'Αφρική χρειάζεται τὴν λευκὴν χείρα βοηθείας ἀνεύ δρων καὶ συμφέρντων. 'Αν οι Εὐρωπαῖοι θὰ περιορίσουν τὴν σφοδράν τῶν δρεῖν διὰ τὸν χρυσόν, ἔναν οἱ λευκοὶ θὰ μάθουν «ἀπέξω κι' ἀνακατωτά» καὶ μία διὰ παντὸς τὸ χωρίον αὐτὸν τοῦ 'Αποστόλου Παύλου δτι δηλ. «Οὐκ ἔνι 'Ιουδαῖος αὐδέ 'Ελλην, οὐκ ἔνι δούλος αὐδέ 'έλευθερος, οὐκ ἔνι δρόσεν αὐδέ θῆλυ, πάντες γάρ ὑμεῖς εἰς ἔτοι ἐν Χριστῷ 'Ηησοῦν κτλ. (Γαλ. γ' 28), τότε αἰωνίως θὰ υπάρχῃ στενὴ συνεργασία μὲ τοὺς 'Αφρικανούς. 'Έχω ξανθανὸν παράδειγμα: 'Ο 'Αγγλος 'Επίσκοπος τῆς Οὐγκάντα ἐπεσκέψθη πρὸ μηνῶν τὸ χωρίον μου καὶ διὰ πατέρο μου συνεκινήθη, πολὺ μάλιστα, ποὺ δ 'Επίσκοπος ἐκάθησε ἐπὶ πολλὴν δρων μαζὶ του καὶ συνωμίλουν ἔτοι ἔγκαρδιώτατα.

'Αντιθέτως, εἰς τὰ μέρη τῆς 'Αφρικῆς δπου αἱ σχέσεις μεταξύ λευκῶν

καὶ μαύρων είναι δραματικαὶ, διάλεκτος δὲν θέλει καθόλου νά δηι τὸν μαύρον, δὲ μάυρος δχι μόνον δὲν θέλει νά δηι ή ν' ἀντικρύσῃ τὸν λευκόν, ἀλλὰ καὶ οὔτε θέλει νά τὸν μαριοθῆ, ἔστω καὶ ἀπό μακριά. 'Εάν οἱ λευκοὶ θὰ βοηθήσουν τὰ 'Αφρικανικά ἑκκλησιαστικά μορφωτικά Κέντρα, ἐπειδὴ υπάρχει μεγάλη Ἑλλειψις θεολόγων ή ἀλλων καθηγητῶν ἀλλων κλάδων ή λατρῶν, ἐκεὶ λοιπὸν δύνασθε νά κάνετε τὴν ἀρχὴν σας. Θὰ κλείσετε τὰ 'Εὐαγγελία σας καὶ τὰ στόματά σας καὶ θὰ δνοίξετε τὸν καρβίαν σας πρώτα, τὰς χεῖρας σας κατόπιν, δχι νά μαζέψετε, ἀλλὰ νά δώσετε, θὰ δνοίξετε ἐπίσης καὶ τοὺς δρματιμούς σας. Εἰς τὸ τέλος λοιπὸν μιᾶς ἐντατικῆς κοπιώδους καὶ σκληρᾶς ἐργασίας θὰ σᾶς ἐρωτήσουν μόνοι τῶν οἱ 'Αφρικανοί: «Τί πιστεύετε, διὰ νά πιστεύωμεν καὶ ἡμεῖς?»; «Ἐτοι θὰ σᾶς ἀρωτήσουν, διότι δὲν είναι καὶ στοιχείωται δλῶς διόλους θρησκευτικῶς.

Θέλετε νά διακρίνετε ἀκόμη δτι αὐτοὶ είναι Πάρθοι ή Μῆδοι καὶ ἐκεῖνοι είναι 'Ελαμῖται καὶ τοῦτοι είναι οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, 'Ιουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ 'Ασίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφίλαν, Αιγαῖον τον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην κτλ., τότε θὰ βασιλεύσῃ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπαντά ή Εχθρα. Σᾶς μισοῦμεν θανατίμως, ἐπειδὴ ἐνῷ ἐρχεσθε κοντά μας μὲ δραίας διδασκαλίας καὶ δγας ὑποσχέσεις, καταντάτε ἀργότερα κατακτηταί, δινθρωποτόνοι καὶ βάρβαροι. Μᾶς διαιρεῖτε καὶ διασκορπίζετε μεταξὺ μας μίση καὶ διχονίαν. Τὰ 18 μου χρόνια πού Εζησα εἰς τὴν πατρίδα μου μοῦ ἔδωκαν ἀρκετά παραδείγματα, συμφώνως πρὸς τὰ δποῖα μοῦ φαίνεται δλοκάθαρη ἡ ἀπάνθρωπος καὶ χυδαία συμπεριφορά μερικῶν Εὐρωπαίων. Διβετε τὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ἀφελεῖς 'Αφρικανούς δτι τοὺς κάνετε Χριστιανούς, διὰ νά τοὺς κλείσετε τὰ μάτια καὶ οὕτω μὲ τὸ χαλινάρι σας νά τοὺς κάνετε δούλους σας.

Εἶμεθα, δύναμαι νά είπω παρρησίᾳ, δρκετὰ φιλότιμοι. 'Εν ἐναντίᾳ περιπτώσει δὲν θὰ ὑπῆρχε σήμερον εἰς τὴν 'Αφρικήν λευκός 'Ιεραπόστολος ή δὲν θὰ ὑπῆρχε κανένας 'Αφρικανός Χριστιανός. Περιμένουν τὴν εὐλογὴν πιμένην δρων τῆς πραγματικῆς χριστιανικῆς 'Ιεραπόστολῆς. 'Υπάρχει δκόμη πεδίον δράσεως διὰ τοὺς λευκούς 'Ιερα-

ποστόλους. 'Ελατε καὶ μὴ πτοηθῆτε.

Γ'. 'Οποία πρέπει νά είναι ή στάσις τοῦ Πατριαρχείου 'Αλεξανδρείας.

Τὸ ζήτημα αὐτὸν είναι λεπτόν, πολὺ λεπτὸν δι' ἐμὲ νά συστήσω εἰς τὸ Πατριαρχεῖον μας κάπι. Κι' δύως, ἔδω τὸ θέλομεν τὸ Πατριαρχεῖον 'Αλεξανδρείας νά δειξῃ τὸ τεχνάσματά του διὰ τὴν καλήν εύδησην τοῦ ἔργου μας. Διότι τὸ Πατριαρχεῖον 'Αλεξανδρείας βλέπον τὸν πρωτόγονον κατάστασιν τῆς 'Εκκλησίας μας θὰ σπεύσῃ νά στελλή ἐκεὶ ἔνα 'Ελληνα 'Επίσκοπον, δπως είναι εὐνόητον, διὰ νά φροντισθῇ σότος νά συγκεντρώσῃ δλοὺς τοὺς ἄκει 'Ελλήνας καὶ νά υπερασπίσῃ τὰ έθνικά συμφέροντα, Σημειώσατε δὲ δτι κατὰ τὸ πολυχρόνιον διάστημα τῆς δράσεως τοῦ Πατριαρχείου μας εἰς τὴν 'Αφρικήν—δπως δναφέρει δ Σεβ. Μητροπολίτης Καρβαγένης κ. Παρθένιος εἰς τὰ 'Ανάλεκτα τῆς ἐφενεινῆς ἐκδσεως τοῦ 'Ινστιτούτου, σελ. 154-158, Τεῦχ. 10, διὰ πρώτην φοράν γίνεται φροντίς νά στελλή Μητροπολίτης εἰς τὴν 'Ανατ. 'Αφρικήν, δχι μόνον διὰ τοὺς δμογενεῖς, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐντοπίους.

Οἱ πρῶτοι λευκοὶ 'Ιεραπόστολοι εἰς τὴν 'Ανατ. 'Αφρικήν δναφέρουν εἰς τὰ δπομημονεύματά των δτι δταν οἱ 'Αφρικανοὶ εἰδον διὰ πρώτην φοράν τοὺς λευκούς 'Ιεραπόστολους καὶ μάλιστα φέροντας δσπρα ράσα, τοὺς ἐθιέωρους θεούς... Καὶ δι' αὐτὸν πολλοὶ φέρονται τοὺς 'Αραβαῖς, ποὺ είχον φέρει πρώτοι, καὶ ἡκολούθησαν τοὺς λευκούς θεούς. Τὰ λευκά γένεια διώσαν ἐπίσης εἰς τοὺς γέροντας 'Ιεραπόστολους ἐξαιρετικήν ἐμφάνισιν. Σήμερον δύως οἱ δροὶ είναι ἀντιστρόφως διάλογοι. Καὶ δ γεραρός πατήρ 'Οβδού, πραγματικός δεύτερος Παύλος, 'Απόστολος τῆς Κένυας, μοῦ ἔγραψε μιαν φοράν τὸ 1958, δταν διὰ τοὺς ἀτελειώτους τοῦ Ιεραπόστολικάς περιόδειας ἀνά τὴν Κένυαν: «'Ενα δινδρόγυνον, ἔγραψε, ἐταξίθευσαν 80 μίλια διὰ νά μὲ συναντήσουν. Μόλις μὲ εύρηκαν, μὲ παρεκάλεσαν μετά δακρύων νά τοὺς κατηγήσω καὶ νά τοὺς βαπτίσω δρθοδόξους.. διότι δὲν ήθελον νά δικολουθήσουν τοὺς 'Αγγλοκανούς 'Ιεραπόστολους». Μ' ἀλλα λόγια, εἰς τὴν Κένυαν προτιμούν τοὺς δμοχράμους τῶν 'Ιεραπόστολους παρὰ τοὺς λευκούς.

Οἱ ἀλλοὶ λευκοὶ 'Ιεραπόστολοι δρ-

Κολλέγιον Makerere (Καμπάλα Ούγκαντας)

κοινωνία νά κάνουν βοηθούς 'Επισκόπους 'Αφρικανούς, διά νά τούς έλκουσουν καλύτερα. Θέλει ν' αντιγράψῃ και τό ήμετερον Πατριαρχείον τό σύστημα αυτό; Είναι δικαίωμα Ιδικόν του νά διαλέξῃ διτι θέλει. Πάντως δέν πρέπει νά λησμονήσῃ τούτο, διτι δηλ., έπειδη οι 'Αφρικανοί δρθοδδοξοί εἰς τήν 'Ανατ. 'Αφρικήν ήσαν άνεκαθεν άνεβάρητοι τῆς λευκής ήγειας, διτι αυτό κατώθωσαν νά έπικυρώσουν θαυμασίως τήν θέσιν των μεταξύ τῶν διοχερώμων των. 'Επιθυμεῖ τό Πατριαρχείον νά τούς διφαρέσῃ διτι νά ένισχυσῃ τό κύρος αυτό τῆς έκκλησιαστικής πολιτικής των; Είναι δικαίωμά του έπιστης νά τό πράξῃ.

"Οταν διάρχηγός μας έπεισκέφη τόν Πατριάρχην τό 1946, οι 'Αγγλικανοί ένδιմωσαν διτι θά τόν έκαμψε 'Επισκόπουν διά τούς δρθοδδοξούς Χριστιανούς τῆς Ούγκαντας και διτι αυτό δέσπευσαν νά διορίσουν ένα 'Αφρικανόν 'Αγγλικανόν 'Επισκόπον εἰς τήν Ούγκαντα, παρ' διλον πού ήτο έκεινος διγράμματος. Έφέτος δι 'Αγγλικανός έκεινος 'Επισκόπος έπήρε τόν τίτλον τούς 'Αρχιεπισκόπου. Διά ποίον λόγον είναι εύνόητον. Θά είναι εύχῆς ζηργον, διτι δι Πατριάρχης 'Αλεξανδρείας θά ύπολογησῃ πρώτα τάς συνεπειας τῶν δραστηριοτήτων αυτού εἰς τά ζητήματα τῆς 'Εκκλησίας μας.

"Ο 'Αφρικανός διγαπάξ και δύναται νά συνεργασθῇ εύχαριστως μέ τόν λευκόν, έφ' δοσον θά βεβαιωθῇ διτι κι' αυτός δύναται νά γίνη έπικεφαλής τῆς τάδε θέσεως. Η δικόμη, δταν θά είναι ίσος με τόν λευκόν εἰς τάδε θέσιν και βαθμίδα. Αυτό είναι πανανθρώπινον φαινόμενον και κάθε δινθρώπος πρέπει νά έπιδιώξῃ και νά τρέφῃ τοιαύτα συν-

αισθήματα, έκτος βέβαια διτι αυτος Β-χη αισθήματα κατωτερότητος διτι δέν έχῃ τήν σχετικήν κατάρτισιν.

**Δ'. Τό μέλλον τῆς
'Ορθ. 'Εκκλησίας τῆς 'Ανατ. 'Αφρικής.**

Δέν πρέπει νά εί-
μαι και αισιόδοξος

εἰς αυτό τό σημείον, διότι είναι δικόμη ένωρίς διά τό τοιούτον συναίσθημα, διλλά και ούτε έκτελώ χρέη «Πιθίας», διά νά προλέγω τά μέλλοντα τῆς νεοδημήτου 'Εκκλησίας μας. 'Εξ διλλου τά 16 χρόνια πού έχω ζήσει μακράν διπό τήν πατρίδα μου, ίσως δέν θά μου έπιτρέψουν νά έρευνήσω φυχολογικά τήν μελλοντικήν θέσιν τῶν δρθοδδοξων συμπατριωτῶν μου. 'Αλλά διπό διτι ένθυμοιμα διά τήν συμπειριφόρων και διά τήν φυχολογικήν κατάστασιν και βαθμίδα τῶν διοχερώμων μου, κι' διπό διτι διαβάζω διπό τήν εύρωπατικήν διποψιν, δύναμαι νά διατυπώσω σκέψεις τινάς δχι βέβαια μέ διπολύτους πεποιθήσεις διλλά μέ έπιφυλάξεις τινάς.

"Όπως έχετε διλοι γγωρίσει, δύο διν θρωποι, ένα δινδρόγυνο ή μιλα κοινωνία, δταν θά διατηρήση ίσοτητα και διλλοσεβασμόν, τότε οι δινδρωποι αυτοί θά ζήσουν ήμερα, μέ κατανόσιν, μέ έμπιστοσύνην, μέ διλληλούσπεράσπιν. Τότε θά είναι διμονοιασμένοι, διγαπτημένοι, εύτυχισμένοι και θά διαλύσουν τάς μικροδιαφοράς των μέ πλήρη διμοιβοιστήτα. "Όπου θμως λείπει ή ίσοτητη, οι σχέσεις εύκόλως χαλαρώνονται και μάλιστα δταν θά υπάρχῃ και κάποια αδιαρεσία έκ μέρους τού κυριεύοντος προσώπου, τότε ή διάσπασις είναι σύντομος και πλήρης.

"Οταν διαβάζω και μελετῶ τήν 'Ορθοδδοξον Παγκόσμιον 'Έκκληση. 'Ιστορίαν, βλέπω μετά λύπης διτι χώραν τινές έκαναν και έπαναστάσεις μέσα εἰς τός κόλπους τῆς Μητρός 'Εκκλησίας και μάλιστα μερικαί διπό τάς χώρας αυτάς έφθασαν εἰς σημείον τού σχίσματος. Τότε δημιουργούνται πολλά έρωτηματικά εἰς τόν νοῦν μου. 'Αλλά δι καιρός είναι πολύ πρώίμος δικόμη, διά νά έκφράσω

ή νά δώσω πορίσματα εἰς τά έρωτηματικά αύτά. Διότι έάν οι λαοί αύτοι, παρ' διλον πού ήσαν και είναι άρκετά δινεπιυγμένοι και διφωμοισώσαν έστι εδκόλα τήν 'Ορθοδδοξον Διδασκαλίαν, έφθασαν σὲ τοιούτο τι κατάντημα, τι θά είπω διά τόν ίδικόν μου λαόν; Πάντως πείθομαι εἰς τάς κατευθύνσεις τῆς έθνικής συνειδήσεως, διτι η οποία παίζει σπουδαίον ρόλον εἰς τοιαύτα ζητήματα. Και αύτό μέ παρηγορεί κάπως.

"Η άπειρόσκεπτος έπιστολή τού δρθοδδοξου μας διρχηγού πρός τόν Πατριάρχην 'Αλεξανδρείας δέν πρέπει νά θεωρηθῇ ως προκαταρκτική δι' έπαναστατικάς έκδηλωσεις μέσα εἰς τήν 'Αφρικανικήν 'Ορθ. 'Εκκλησίαν. 'Άλλωστε δι πατήρ Σπάρτας δέν διπέκτησεν δικόμη συμβούλους νά τού παρέχουν κατευθύνσεις. 'Άλλά δύναμαι νά διαφέρω διτι, έάν ή οικονομική μας κατάστασις ήτο Ικανοποιητική, ίσως δέν θά δημιουργούντο τοιαύτα ζητήματα και έπιστοδδία.

Οι 'Αφρικανοί δύνανται νά πιστεύουν εἰς τήν δρθήν χριστιανικήν πίστιν και νά έπιδεξουν άγιους. 'Άρκει νά διαφωτισθούν προσεκτικά και πρό παντός μέ πραγματικήν διμοιβαιδητήτα και διμπιστοσύνην.

Θέλω νά πιστεύω διτι ή έμμεσος διατύπωσις τῶν σκέψεων μου αύτη διδει κατάλληλον έδαφος εἰς τόν καθένα νά συλλογισθῇ δικόμη καλύτερα διά τό μέλλον τῆς νεαράς 'Ορθοδδοξου 'Έκκλησίας εἰς τήν Κεντρικήν 'Αφρικήν.

"Έγραψα εἰς τοιούτον τόνον δχι έπειδη είμαι τυφλωμένος διπό τά χάδια και τήν διγάπτην τῶν 'Ελλήνων οι οποίοι τυχόν θά ήθελον νά παραμείνουν εἰς τήν 'Αφρικήν και νά μᾶς βοηθήσουν, διλλά έπειδη πιστεύω πολύ διτι μόνον και μόνον διά μέσου τῆς 'Ορθοδδοξου 'Έκκλησίας και διά μέσου τού 'Ελληνοχριστιανικού πολιτισμού θά δυνηθῶμεν νά δημιουργήσωμεν μίαν καινούργιαν 'Αφρικήν. Διότι μόνον έκει δύναται δι κάθε λογικός δινθρώπος νά εύρῃ έν διφθονίᾳ τήν έλευθέρων σκέψιν, τήν εύσυνείδητον γραψιμήν τού πιστεύειν και πρό παντός έκει εύρισκει τήν συμφωνίαν μεταξύ δινθρώπων δικόμη, διά νά έκφρασω

ΙΕΡΟΜ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΑΝΚΥΑΜΑΣ
(Καμπάλα Ούγκαντας)

ΑΝΑΓΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ I

1

Στήν έποχή μας ή Ιεραποστολή είναι σοδαρή & νάγκη καὶ αἰτημα συνάμα γιὰ τὴν ἐπιβίωσι τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ή προσοχή μας κι ἡ σκέψη μας στρέφονται πιά ἀπόμονα στὸ πῶς είναι δυνατὸ νὰ γνωρίσωμε τὸ Εὐαγγέλιο στοὺς ἀνθρώπους, ποὺ ἀκόμη δὲν ἔχουν ἀκούσει τίποτα γιὰ τὸ Χριστὸ ή ποὺ στέκουν γεμάτοι ἀμφισσοῦ, φόβους κι ἐνδοιασμοὺς μπροστά στὴν ἀλήθεια τοῦ Χριστιανισμοῦ, γιατὶ συνέπεσε ἡ γνῶση αὐτῆς τῆς ἀλήθειας νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἐπέκτασι καὶ τὸν ἀποκλισμὸ τῶν λευκῶν στὸν τόπο τους.

Σήμερα, ποὺ διάφορες κοσμοθεωρίες διατρέχουν τὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς μὲ ἀφάνταστη ταχύτητα καὶ αρρτγος, ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας ἀπομικά μπορεῖ νὰ είναι τὸ πρῶτο μέλημα, μᾶς δχι τὸ μοναδικό. Ο Χριστιανισμὸς θὰ χρειασθῇ νὰ ἀποκτήσῃ καὶ πάλι τὴν νεανικότητα τῶν πρώτων μετὰ Χριστὸν αἰώνων, γιατὶ ἡ στασιμότης σημαίνει διπισθερόμησις κι ἔχουμε τὴν εὐθύνη, δχι μόνο νὰ κρατήσωμε σταθερὰ τὸ φῶς, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸ μεταδώσωμε παραπέρα σὰν μαρτυρία πίστεως.

2

Ανέφερα παραπάνω καὶ θεωρῶ σκόπιμο νὰ ἔξεγγήσω τὶ ἐννοῶ μὲ τὴν ἔκφρασι «ἐπιβίωσι τοῦ Χριστιανισμοῦ». Γιάρχουν σήμερα πολλὲς τάσεις, ποὺ ἀντιστρατεύονται τὸ Χριστιανισμό, διώς είναι δι κομμουνισμός, δ ἀθεϊσμός, δ τοπικὸς ἑθνικισμός, οἱ θρησκείες τῆς Ανατολῆς, ποὺ παρουσιάζουν τὶς τελευταῖς δεκαετηρίδες καὶ πάλι δινθήσι, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ προσηλυτίζουν Αμερικανούς καὶ Εὐρωπαίους, κι ἀκόμα ἡ μοντέρνα πρακτικὴ φιλοσοφία, ποὺ ἀντικατέστησε τὰ ἰδανικὰ μὲ τὶς ἰδεῖς τῆς προσωπικῆς καλοζωΐας καὶ δηγγεῖ μοιραία στὸν ἔγκλειντρο μὲ καὶ τὸ μηδενισμό.

Ἐνας σοδαρὸς κλίνδυνος, ποὺ πολὺ λίγο ἔχει ως τώρα τονισθῆ, είναι τὸ δημογραφικὸ πρόβλημα τῆς γῆς σὲ συνάρτηση μὲ τὴν ἀναγκαιότερα τῆς Ιεραποστολῆς. Θ' ἀναφέρω ἐδῶ μόνον ἐνα σημεῖο. Οἱ προσποτικὲς τῆς αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς δὲν είναι καθόλου εὐνοϊκὲς γιὰ τὸ μέλλον τοῦ Χριστιανισμοῦ. Η Εὐρώπη καὶ ἡ Βόρειος Αμερική, ἥπεροι κατ' ἔξοχὴν χριστιανικές, πολλαπλασιάζονται μὲ ρυθμὸ πολὺ βραδύ, ἐνῶ ἀντίθετα ἡ Ασία καὶ ἡ Αφρική αὐξάνονται ἀπὸ ἀπόφεως πληθυσμοῦ ἐντονότερα. Εάν 100 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων πολλαπλασιάζωνται κατὰ 0,5%, κατὰ μέσον δρο κάθε χρόνο ἐπὶ πενήντα χρόνια, στὸ τέλος τῆς πεντηκονταετηρίδος θὰ είναι 125 ἑκατομμύρια. Εάν δημος αὐξάνονται κατὰ 2%, τότε στὸ ἰδιο χρονικὸ διάστημα θὰ είναι 200 ἑκατομμύρια. Απ' τὶς στατιστικὲς τῶν Ηνιωμένων Εθνῶν γνωρίζομε δι μόνον οἱ χώρες τῆς Δατινικῆς Αμερικῆς ἔχακολουθοῦν νὰ ἔχουν ὑψηλὸ ποσοστὸ αὐξήσεως τοῦ πληθυσμοῦ (2—2,5%), ἐνῶ οἱ ὑπόλοιπες χριστιανικὲς χώρες κατὰ πλειονότητα δὲν

φέλανουν τὸ 1%. Ο δημογραφικὸς αὐτὸς κλίνδυνος είναι πρόβλημα, διν θὰ καταπολεμήθῃ μὲ αὐξῆσι τῶν γεννήσεων στὶς χριστιανικὲς χώρες γιὰ λόγους κυρίως βιολογικούς, κοινωνικούς καὶ οἰκονομικούς. Γιὰ ν' ἀποφευχθῇ συνεπῶς η μείωσι τοῦ ποσοστοῦ τῶν χριστιανῶν στὸν κόσμο, διαφαίνεται δι είναι ἀπαραίτητη ἡ αὐξῆσι τῆς Ιεραποστολικῆς δράσεως.

3

Ἐνα ἀπὸ τὰ πρώτα προβλήματα τῆς Ιεραποστολῆς είναι ἡ ἐκλογὴ τῆς χώρας προσφισμοῦ τῶν Ιεραποστόλων. Γιὰ τοὺς 'Ορθόδοξους δὲν ὑπάρχει, νομίζω, θέμα ἀποστολῆς σὲ χριστιανικὲς χώρες, γιατὶ αὐτὸς είναι ζῆτημα Ιεραποστολῆς ἐσωτερικοῦ. Είναι θλιβερὸ τὸ γεγονός δι εἰ καὶ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἀκόμα καταναλίσκονται ἀνθρώποι καὶ χρήματα γιὰ λόγους προσηλυτισμοῦ στὴν 'Ελλάδα, ἐνῷ θὰ μπορούσαν θαυμάσια νὰ διατεθοῦν σὲ μὴ χριστιανικὲς χώρες.

Πολλὲς ἀπ' τὶς μὴ χριστιανικὲς χώρες ἔχουν γίνει ηδη ἀπρόσιτες σὲ Ιεραποστόλους (Κίνα), ἐνῷ ἀλλες ἀνθείστανται σταθερὰ στὴν εἰσαγωγὴ καινῶν ιδεῶν (Νότιος Ασία, Αραβικὲς χώρες). Η Αφρική ποὺ βρίσκεται νοτιότερα ἀπ' τὶς 'Αραβικὲς χώρες προσφέρεται σήμερα καλύτερα γιὰ Ιεραποστολικὴ ἔργασία, ἀλλ' αὐτὸς δὲν σημαίνει δι εἰδιάλτερη προσπάθεια δὲν πρέπει νὰ καταβληθῇ στὶς χώρες ποὺ η ἀποστολὴ είναι ἔκαρτικά δύσκολη, ἀλλὰ στὶς δοποὶς ἀκόμα ἀπιτρέπεται ἡ εἰσόδος Ιεραποστόλων.

Η ἐλληνικὴ Ιεραποστολὴ ηδη ἔχει τὴν πρώτη αλητησία ἀπὸ τὴν 'Ορθόδοξο 'Εκκλησία τῆς Οὐγκάντας. Στὴ χώρα αὐτὴ ἀλλοι ηδη ἔσπειραν καὶ ἐπότισαν, ἐμεὶς καλεύμεθα νὰ βοηθήσωμε γιὰ τὴν ἐμπέδωσι καὶ τὴν καλλιέργεια.

4

Μέχρι σήμερα οἱ Ιεραποστολὲς γενικὰ ἔχουν συνδιασθῆ μὲ ἀκπολιτιστικὰ προγράμματα, ποὺ ἀφοροῦν κυρίως στὴν ἔκπαίδευσι, τὴν ιατρικὴν περίθαλψι καὶ τὴν κοινωνικὴν πρόνοια. Σχολεῖα καὶ Πανεπιστήμια, ιατρεῖα καὶ νοσοκομεῖα ἔχουν ίδρυθη ἀπὸ ξένες Ιεραποστολὲς στὰ ποι μεμαχρισμένα μέρη τῆς γῆς.

Γιοφιάζομεις δημος δι ἀργά η γρήγορα οἱ Ιεραπόστολοι η δὲν θὰ μποροῦν η δὲν θὰ πρέπη νὰ ἐργάζωνται στὶς ὑποκαταστήσεις χώρες σὰν φορεῖς ἔνδιας ανωτέρου πολιτισμοῦ, ξένου πρὸς τὴν τοπικὴ πραγματικότητα. Σὲ δρισμένες χώρες κλείνουν τὰ χριστιανικὰ σχολεῖα η δὲν ἐπιτρέπουν πλέον νὰ λειτουργήσουν καινούργια. Διεθνεῖς δραγμώσεις, η Οὐνέσκο γιὰ τὴν ἔκπαίδευσι καὶ η Παγκόσμιος 'Οργάνωσις 'Υγείας γιὰ τὴν ιατρικὴν περίθαλψι καὶ τὴν προστασία τῆς θεραπείας, θὰ διακαταστήσουν σιγὰ σιγὰ, χάρις σὲ Εκκαριτικὰ ἔξειδικευμένο προσωπικό, ένα μεγάλο τμῆμα τοῦ ἀκπολιτιστικοῦ ἔργου τῆς Ιεραποστολῆς. Θ' ἀπορε-